Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia Tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1646 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 11 august 1954

TINERI ŞI TINERE!

In zilele care au mai rămas pînă la 23 August, încadraţi în întrecerea socialistă, luptaţi pentru îndeplinirea înainte de termen a angajamentelor luate. Folosiţi cu chibzuinţă maşinile şi timpul de lucru, aplicaţi bogata experienţă a muncitorilor înaintaţi, cale sigură pentru sporirea productivităţii muncii!

Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn

TINERETUL, alături de întregul nostru popor muncitor a primit cu imensă bucurie vestea convocării Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, eveniment istoric de mare însemnătate pentru dezvoltarea continuă a patriei noastre.

Proiectul Statutului modificat al P.M.R. este un document de mare însemnătate pentru tineretul nostru muncitor. Din rîndurile acestui document, utemiştii, tinerii muncitori desprind măreţul drum de luptă şi de victorii al partidului leninist al clasei noastre muncitoare, sarcinile istorice care-i stau în faţă şi mijloacele pentru realizarea acestor sarcini. Fiecare capitol al proiectului Statutului modificat întăreşte în inima tinerilor fierbintele sentiment de dragoste şi încredere ce-l poartă partidului şi hotărîrea de a nu-şi cruţa nici un efort pentru ca ţelul sfînt al partidului să fie în întregime atins.

Asemenea întregului popor muncitor, tineretului nostru îi este scumpă cauza partidului şi preţuieşte în cel mai înalt grad rolul conducător al partidului în opera de construire a vieţii noi în patria noastră. Forţa uriaşă a Partidului Muncitoresc Romîn îşi are izvorul în faptul că el se călăuzeşte în întreaga sa activitate după nebiruita învăţătură a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin şi după experienţa bogată a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Gloriosul drum de luptă parcurs de către partid — expus pe scurt în proiectul Statutului modificat — dovedeşte că P.M.R., continuatorul Partidului Comunist din Romînia, a dus în permanenţă, mai departe, tradiţiile de luptă ale poporului nostru muncitor pentru libertate, independenţă naţională şi scuturarea jugului exploatării şi asupririi. Datorită luptei partidului, clasa noastră muncitoare, în alianţă cu ţărănimea muncitoare şi cu ceilalţi oameni ai muncii, a înlăturat pentru totdeauna jugul imperialist, a cucerit puterea politică din mîinile claselor exploatatoare, au răsturnat monarhia şi a creat Republica Populară Romînă, stat de democraţie-populară. Aşa cum arată proiectul Statutului modificat, în etapa actuală sarcina fundamentală a P.M.R. este „**lichidarea completă a exploatării omului de către om şi construirea societăţii socialiste în Republica Populară Romînă, pentru a asigura avîntul deplin al forţelor creatoare ale poporului şi satisfacerea maximă a nevoilor sale materiale şi culturale, după principiul: de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa. Scopul final al partidului este construirea societăţii fără clase — societatea comunistă**".

Scopul final şi sarcinile actuale ale partidului determină obligaţiile mari ale membrilor săi. In rîndurile partidului se unesc cei mai conştienţi şi mai înaintaţi oameni ai clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii. Unitatea de granit a rîndurilor partidului este chezăşia puterii sale de neînvins. Intotdeauna tinerii au învăţat de la partid, de la comunişti cum să muncească, cum să trăiască. Lupta comuniştilor, pusă în întregime în slujba intereselor poporului muncitor, constituie un înalt exemplu pentru tînăra generaţie. Activitatea de zi cu zi a comuniştilor oferă tinerilor din patria noastră prilejul să cunoască şi să-şi însuşească înaltele calităţi morale ale omului înaintat ca: adînca principialitate, simţul dreptăţii curajul, cinstea, devotamentul pentru cauza partidului, patriotismul înflăcărat, voinţa şi hotărîrea de luptă pentru asigurarea fericirii celor ce muncesc.

Exigenţa crescîndă a partidului faţă de comunişti, are o mare însemnătate şi pentru utemişti, pentru toţi tinerii patriei noastre care nu cunosc o dorinţă şi o cinste mai mare, decît aceea de a se pregăti pentru a deveni membri ai iubitului nostru partid.

Viaţa de toate zilele, lupta pentru îndeplinirea sarcinilor date de partid poporului muncitor în vederea făuririi unei vieţi tot mai bune, iată terenul viu pe care tineretul îşi poate realiza acest vis. Urmînd pilda comuniştilor, tinerii, în frunte cu utemiştii trebuie să lupte activ pentru realizarea sarcinilor partidului, să-şi îndrepte strădaniile spre a deveni fruntaşi în muncă în sectorul lor de activitate, să respecte cu sfinţenie disciplina de producţie şi de stat, să dezvăluie cu curaj lipsurile şi greşelile în muncă şi să lupte pentru lichidarea lor aşa cum ne învaţă partidul. Experienţa şi exemplul vieţii de organizaţie a comuniştilor trebuie să fie îndemn utemiştilor de a întări necontenit legăturile cu masele de tineri, de a se ocupa cu grijă şi dragoste de cerinţele şi nevoile lor, de a combate fără cruţare birocratismul.

Proiectul Statutului modificat al partidului se ocupă într-un capitol special de Uniunea Tineretului Muncitor. Fiecare rînd al acestui capitol ne face să simţim încă odată grija pe care partidul o poartă tinerei generaţii şi organizaţiei sale revoluţionare. In acest capitol se reafirmă măreţul principiu al conducerii U.T.M.-ului de către partid, principiu care este chezăşia tuturor succeselor noastre. Activînd sub directa conducere şi îndrumare a partidului, organele şi organizaţiile U.T.M au largi perspective de a desfăşura o activitate tot mai rodnică în munca de mobilizare a tineretului la opera de construcţie a socialismului.

In proiectul Statutului modificat se arată că „**U.T.M.-ul ajută partidul în educarea comunistă a tineretului, în mobilizarea lui la lupta întregului popor muncitor pentru întărirea regimului democrat-popular şi construirea socialismului. U.T.M.-ul este principala rezervă a partidului**". Aceste cuvinte înscrise în proiectul Statutului modificat arată întreaga răspundere ce revine organizaţiei noastre şi fiecărui utemist în parte în lupta condusă de partid pentru făurirea societăţii socialiste în patria noastră. Şi pînă în prezent U.T.M.-ul, ca rezervă a partidului, a activat pe linia mobilizării tineretului la îndeplinirea sarcinilor date de partid. Dar, aşa cum a arătat Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, în munca organizaţiei de tineret au existat o serie de lipsuri serioase pentru a căror grabnică lichidare se cere încordarea tuturor eforturilor noastre. Conferinţa pe ţară a U.T.M. a analizat în spirit critic şi autocritic activitatea organizaţiei noastre şi dezvăluind cu curaj lipsurile din muncă, a afirmat hotărîrea întregului tineret muncitor de a lupta cu şi mai multă dîrzenie pentru a contribui cu toate forţele la îndeplinirea sarcinilor date de partid.

Uniunea Tineretului Muncitor are acum ca obiectiv central antrenarea întregului tineret în direcţia aplicării măsurilor economice elaborate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. Pentru atingerea acestui obiectiv organizaţiile U.T.M. trebuie ca în actuala perioadă să-şi intensifice activitatea de mobilizare a tineretului în cadrul întrecerii socialiste ce se desfăşoară pe tot cuprinsul ţării în cinstea zilei de 23 August. Cerînd continuu sprijinul şi sfatul organizaţiilor de partid în faţa cărora au dreptul — prevăzut de proiectul Statutului modificat — de a ridica şi dezbate larg toate problemele muncii în diferite domenii de activitate, organizaţiile U.T.M. trebuie să treacă cu mai multă hotărîre şi operativitate la îndeplinirea sarcinilor reieşite din Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor.

Sub conducerea gloriosului nostru partid, să dăm toate forţele, capacitatea şi energia noastră poporului muncitor, pentru ca munca noastră în uzine, pe ogoare şi în şcoli să fie la înălţimea cerinţelor vremurilor pe care le trăim.

In cinstea zilei de 23 August

Brigăzile se întrec

De cîteva luni, la întreprinderea I.F.I.L. din Brezoi a luat fiinţă o secţie pentru valorificarea deşeurilor. Această secţie, încă de la început, a fost încredinţată tineretului. Aici lucrează două brigăzi.

Responsabilul brigăzii utemiste nr. 1 a fost ales Treanţă Gheorghe, un tînăr plin de iniţiativă, în vîrstă de numai 16 ani. Responsabilul brigăzii utemiste nr. 2 a fost ales un alt tînăr, pe nume Tudor Ion.

Incă de la început fiind sprijiniţi de comitetul organizaţiei de bază U.T.M., cele două brigăzi au înregistrat importante economii.

Din deşeurile rămase de la gatere, care mai înainte se foloseau pentru foc, membrii acestor brigăzi au început să lucreze lăzi pentru fructe.

Fiecare brigadă a înregistrat pînă la începutul lunii iulie, economii în valoare de aproape 60.000 lei.

Datorită atenţiei acordate economiilor de către inginerul utemist Aurel Popa, s-a trecut la o mai justă organizare a procesului tehnologic. Mai înainte materialul era remanipulat, din cauza neamplasării maşinilor în ordinea cea mai corespunzătoare.

Odată cu noua montare a maşinilor în ordinea fazelor de lucru s-a ajuns la sporirea productivităţii muncii cu 50 la sută şi la reducerea preţului de cost cu 5 la sută la produsele fabricate.

De la înfiinţarea secţiei pînă azi au fost produse 4750 de lăzi tip „barcă" pentru struguri şi 11.220 de lăzi tip „mere" care la un loc au adus întreprinderii economii de peste 140.572 de lei.

Angajamentul ce revenea brigăzilor pe luna iulie de a realiza produse de larg consum în valoare de 21.000 lei a fost realizat — cu patru zile înainte de termen.

Numai brigada utemistă nr. 1 a reuşit ca în toate cele trei decade ale lunii trecute să obţină depăşiri de plan între 38—50 la sută faţă de angajamentele lor de 15 la sută. Tineri ca utemiştii Udrea Mihai, Frasin Gheorghe, Treanţă Ion şi alţii din cadrul acestei brigăzi, au reuşit să sporească procentul de calitate de la 96 la sută la 100 la sută.

Nici cei din brigada utemistă nr. 2 nu s-au lăsat mai prejos. Lucrînd la circular şi retezătoare ei au reuşit ca în ultimele decade ale lunii să întreacă brigada nr. 1. Depăşirea planului a crescut cu 70 la sută. În acest fel tineri ca Zaicof Ioan, Vladu Maria şi Costin Valentin şi-au întrecut angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August cu peste 55 la sută.

Studiind posibilităţile întreprinderii, secţia a trecut la confecţionarea de noi sortimente.

Astfel pînă acum în decurs de numai 15 zile secţia a lucrat 300 de schelete pentru mese de restaurant cu cîte patru scaune care după uscare vor fi încheiate complet şi vor fi puse la dispoziţia populaţiei. În planul secţiei se mai găsesc planificate pînă la sfîrşitul anului şi confecţionări de noi modele de paturi, canapele etc.

Utemiştii din ambele brigăzi ale secţiei tineretului sînt hotărîţi ca pînă în ziua de 23 August să-şi sporească succesele cu 50 la sută faţă de luna iulie.

ION TEOHARIDE

Semn al preţuirii muncii

IAŞI (de la corespondentul nostru **Bucur Constantin**).

Pentru munca neprecupeţită depusă zi de zi de către muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii atelierelor C.F.R. Paşcani, zilele acestea li s-au înmînat într-un cadru festiv, drapelul roşu de producţie al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor de la Căile Ferate Romîne, P.T.T.R. şi al Ministerului Căilor Ferate. Steagul le-a fost decernat pentru realizarea planului pe semestrul I al anului 1954 la toţi indicii şi pentru reducerea preţului de cost cu 1 la sută.

Aceste realizări au putut fi obţinute datorită faptului că sub conducerea organizaţiei de partid din ateliere, organizaţia U.T.M. şi comitetul de întreprindere au reuşit să antreneze în întrecerea socialistă majoritatea covîrşitoare a muncitorilor, îndrumîndu-i zi de zi să aplice în muncă minunatele metode sovietice ca: tăierea rapidă a metalelor, calificarea la locul de muncă şi altele.

Harnicii muncitori de la aceste ateliere au înţeles să folosească cît mai just rezervele interne ale întreprinderii. Aşa, de pildă, numai în primul trimestru al anului acesta au fost realizate economii de materiale şi materie primă în valoare de 187.000 lei.

In afara sarcinilor de plan, răspunzînd îndemnului Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, muncitorii atelierelor C.F.R. Paşcani, au dat pentru populaţia muncitoare în prima jumătate a anului, bunuri de larg consum în valoare de 400.000 lei. Aceste realizări se datoresc şi muncii neobosite pe care o depun fruntaşii în întrecerea socialistă ca Aciobăniţei Gheorghe, Lang Constantin, Platon Constantin, Danis Valentin şi alţii care au purtat sus steagul întrecerii socialiste, alături de mulţi alţi muncitori ai atelierelor C.F.R. Paşcani.

★

Realizările obţinute în perioada primului semestru al acestui an au situat colectivul staţiei C.F.R. Timiş-Triaj în fruntea întrecerii socialiste ce s-a desfăşurat între staţiile de cale ferată din ţară. Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din C. F. R. şi P. T. T. R. şi Ministerul Căilor Ferate, apreciind munca acestui colectiv, i-a decernat Steagul Roşu de colectiv fruntaş pe ţară în ramura mişcării. La festivitatea decernării, care a avut loc luni 9 august, au participat un mare număr de ceferişti din staţia Timiş-Triaj şi invitaţi de la alte staţii din ţară. Numeroşi muncitori şi tehnicieni care au luat cuvîntul cu acest prilej au arătat că succesele dobîndite în muncă se datoresc în mare măsură folosirii experienţei înaintate a feroviarilor sovietici. Astfel, colectivul staţiei Timiş-Triaj a reuşit să îmbunătăţească simţitor principalii indici de exploatare a vagonetelor. Planul pe primul semestru al acestui an a fost îndeplinit în proporţie de 137,38 la sută, în timp ce staţionarea vagoanelor în tranzit cu manevră a fost redusă cu 2 la sută. Prin aplicarea metodelor sovietice s-au realizat economii de combustibil specific şi materiale în valoare de 456.000 lei. In aceeaşi perioadă, productivitatea muncii a sporit faţă de plan cu 75 la sută, ceea ce a permis creşterea cu peste 32 la sută a cîştigurilor medii ale muncitorilor.

Acordarea acestei distincţii de cinste şi evidenţierea celor mai buni muncitori, printre care se află şi şefii de manevră Octavian Niţu, Mihai Maar, tinerele din brigada condusă de şefa de tren Georgeta Stanciu etc. constituie pentru muncitorii de la staţia C.F.R. Timiş-Triaj un imbold în lupta pentru obţinerea de noi succese.

Cifre şi fapte

- În luna iulie a.c. planul de producţie al cooperativei meşteşugăreşti „Ilie Pintilie" din Iaşi a fost îndeplinit în proporţie de 114,23 la sută.
- Membrii secţiei tinichigerie a acestei cooperative au pus în luna iulie la dispoziţia gospodinelor 362 cazane pentru rufe, 600 ligheane rotunde şi ovale şi altele.
- Din sursele proprii ale cooperativei, s-au confecţionat 10 căruţe noi.
- La secţia de instrumente muzicale cooperatorii confecţionează piesele necesare executării a 50 de armonici populare.

Tot la această cooperativă s-a executat prototipul unei noi maşini de canetat, invenţia unui muncitor textilist din oraşul Iaşi.

Spic cu spic, patriei snop

Cunoaştem un vechi proverb bătrînesc: „Picătură cu picătură se face marea, fărămitură cu fărămitură se face grămada". E un proverb care ne învaţă să nu fim risipitori şi să ştim preţui lucrurile cele mai mărunte.

Un spic pe mirişte, încă unul şi altele rămase în urma secerătoarelor, strînse într-o grămăjoară şi iată snopul. Sau cum spun pionierii: „Spic cu spic, patriei snop".

A devenit o tradiţie ca în zilele cînd secerătoarele au strîns rodul bogat al ogoarelor şi în urma lor a rămas doar miriştea ţepoasă să sosească pionierii. In sunete de goarnă şi tobă, în cîntec şi veselie ei se resfiră pe cîmpia largă şi adună de pe mirişte spicele rămase stinghere în urma secerătoarelor.

Pionierii din comuna Gîrbovu, raionul Filiaşi, şi-au luat un angajament solemn: să nu rămînă nici un spic pe mirişte. In puţin timp, pionierii din această comună împreună cu şcolarii mici au adunat 300 kg. grîu. Numai micuţa Frătuţui Maria din clasa I-a a adunat spic cu spic, 12,600 kg. grîu.

La Bretea Romînă din raionul Haţeg, în trei ore pionierii din tabăra de curte au strîns 12 snopi. Incă în primele zile ale culesului roadelor ogorului, pionierii din Vasilaţi, raionul Brăneşti au pornit în urma secerătoarelor şi cosaşilor. In prima zi ei au adunat 42 snopi.

„Spic cu spic, patriei snop". Dacă am pune la un loc spicele micei Frătuţui Maria din clasa I-a, snopii culeşi în 3 ore de pionierii din Bretea Romînă, cei 42 snopi adunaţi într-o zi de pionierii din Vasilaţi, hărnicia tuturor copiilor ţării, care cată aplecaţi spre ogorul secerat, după spice, am ajunge la vagoane de grîu, la o părticică din pîinea poporului muncitor.

Pe ogoarele noastre, pe mirişti rămase în urma seceratului au rămas însă multe spice, care-i aşteaptă pe pionieri. Să ne gîndim la vechiul proverb bătrînesc şi să ne pară rău de fiecare spic ce a rămas pe cîmp.

In multe locuri spicele aşteaptă să fie culese. Şi în multe sate organizaţiile U. T. M. nu dau importanţă acestui lucru „mărunt".

Pionierii aşteaptă de la fraţii lor mai mari să-i ajute la organizarea şi mobilizarea lor pentru ca în nici un sat să nu rămînă spice pe mirişte. Slab se preocupă de problema strîngerii spicelor comitetele raionale U.T.M. Hîrlău, Iaşi, Timişoara şi altele.

Instructorii de pionieri trebuie să fie acei care în aceste zile să depună toate eforturile pentru mobilizarea unui număr cît mai mare de pionieri la strînsul spicelor.

Sîntem într-o perioadă cînd desmiriştitul e în toi, cînd miriştea este răscolită de pluguri şi discuitoare. Inainte însă de venirea plugului spicele trebuiesc strînse de pe ogoare.

Organizaţiile U.T.M. să privească cu seriozitate şi răspundere această acţiune tradiţională şi patriotică a copiilor. Să ajute unităţile şi detaşamentele de pionieri, precum şi pe instructori, la mobilizarea pionierilor şi la organizarea muncii lor.

Iar micii cetăţeni ai patriei, purtători ai cravatei roşii, cărora li s-a acordat preţuirea şi marea cinste de a putea contribui în felul lor la asigurarea pîinii poporului muncitor, să nu lase nici un spic pe ogor, să traducă în fapte lozinca lor: „Spic cu spic, patriei snop!".

Din poşta de ieri

BUCUREŞTI 10 AUG 54 CASA SCÎNTEII

Colectivul fabricii de spirt din Rădăuţi întîmpină ziua de 23 August prin eforturi sporite în producţie. Printre succesele obţinute de acest colectiv se află şi realizarea planului global de producţie, cu 101,2 la sută în a doua decadă a lunii iulie şi realizarea unor economii la materii prime şi întreţinerea maşinilor în valoare de 2.000 lei.

Printre muncitorii fruntaşi care şi-au depăşit normele cu 5—15 la sută se găsesc Botec Ion, Pînzaru S., Siloti P., Winter S. şi alţii.

Corespondent
SONNTAG SIGI

În comunele raionului Rădăuţi numeroşi sînt ţăranii muncitori care înţeleg să predea la timp cotele de lapte şi carne ce se cuvin statului pentru anul 1954.

Printre primii la predarea cotelor de lapte se află şi ţăranul muncitor Bărbuţă Vasile din comuna Galaneşti care a predat 156 l. lapte. Exemplul lui a fost urmat de ţăranul muncitor Galan Titus din aceeaşi comună.

Fruntaşi la predarea cotei de carne au fost Boghean Vasile, Costas Orest, Prelipoian Gheorghe a lui Anton şi Prelipoian Petru a lui Ion din comuna Horodnic.

★

Pentru continua îmbunătăţire a îngrijirii bolnavilor, au început în luna februarie 1954 lucrările de reamenajare a sanatoriului de tuberculoză osteo-articulară din comuna Floreşti, raionul Crevedia, regiunea Bucureşti. Acum aceste lucrări s-au terminat şi sanatoriul a început să funcţioneze în bune condiţiuni. El a fost înzestrat cu aparate medicale moderne şi dispune de un personal medical bine pregătit. În incinta sanatoriului s-au instalat 40 de difuzoare, pentru ca bolnavii să poată asculta programul posturilor de radio.

De asemenea îngrijirea bolnavilor se face cu multă atenţie, iar hrana lor este consistentă. Pentru a li se asigura continuu o hrană substanţială s-a creat pe lîngă acest sanatoriu, o gospodărie anexă. În faţa sanatoriului bolnavii au la dispoziţie şi o grădină cu pomi fructiferi. În astfel de condiţii ei pot să-şi refacă sănătatea.

Corespondent
NICU CRISTEA

LUMINI...

Tînărul Petre Vasile şi-a întrerupt povestirea. El a fost unul din cei trei tineri de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală, care au electrificat gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din satul Goleasca, comuna Uieşti, regiunea Bucureşti.

★

Satul Goleasca. Aici a huzurit în anii regimului burghezo-moşieresc boierul Pascali. În anii regimului democrat-popular, satul şi-a schimbat înfăţişarea. Viaţa ţăranilor — obidiţi şi jefuiţi odinioară — a început să cunoască bucuria muncii, a vieţii noi pe care au jinduit-o ani şi ani.

Biruind vorbele veninoase ale chiaburilor şi ale codiţelor lor de topor, mulţi ţărani şi-au unit pămînturile şi au înălţat mîndra gospodărie colectivă. Au apus pentru totdeauna vremurile de bejenie. Lungu Dumitru, argatul care făcea din noapte zi pentru a-şi cîştiga existenţa, este azi la şcoala de socotitori din Roşiorii de Vede. Tînărul comunist Chiţu Stancu, preşedintele, conduce cu mînă sigură treburile gospodăriei şi exemplul său este urmat de membrii marii familii.

O nouă bucurie a fost dat să cunoască de curînd colectiviştii din Goleasca. Ea s-a răspîndit cu iuţeala fulgerului nu numai în sat, ci şi în întreaga comună. Despre această nouă bucurie să lăsăm să vorbească faptele.

★

Discuţia din sediul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la întreprinderea „Clement Gottwald" dura de mai multe ore. Cei prezenţi, chibzuiau cum trebuiesc orînduite lucrurile ca toate să meargă, vorba ceea, „ca pe roate". Părerile erau notate cu grijă. În sediul comitetului s-a hotărît atunci ca în cinstea zilei de 23 August tinerii să electrifice gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită".

Cînd a trebuit formată comisia care să lucreze motoarele, toţi s-au oprit asupra celor mai buni tineri, printre care se aflau utemiştii Manolache Dumitru, maistru în secţia bobinaj, Istrate Nicolaie, şeful controlului tehnic din secţia producătoare de bunuri de larg consum, Neagu Constantin, controlor tehnic la secţia de impregnare etc. Garanţia îndeplinirii sarcinei de mare răspundere, o constituia munca şi succesele obţinute de ei în procesul de producţie.

Pe fila albă, semnele se-nşiruiau drepte: un generator curent continuu 120 volţi, un tablou de distribuţie compus dintr-un voltmetru, un ampermetru, două întrerupătoare, două siguranţe mari, cinci siguranţe mici, un motor semi-diesel etc. Căci nu-i aşa de simplu ca să faci o instalaţie. Îţi trebuiesc maşini. Multe din ele puteau fi confecţionate în întreprindere, din economii, dar motorul semi-diesel trebuia procurat cu orice preţ. Ideea de a cere sprijinul tinerilor de la uzinele „Mathyas Rakosi" s-a dovedit a fi de mare folos. Tinerii de aci s-au alăturat frumoasei iniţiative, care mai tîrziu avea să prindă viaţă.

★

Au poposit într-o dimineaţă în sat trei flăcăi, îmbrăcaţi în salopete. Au dat bineţe oamenilor întîlniţi în cale şi s-au îndreptat fără zăbavă către gospodăria colectivă. Cei trei tineri, erau utemiştii Istrate Nicolaie, Petre Vasile şi Neagu Constantin de la întreprinderea „Clement Gottwald". Chiar de a doua zi au început lucrările. Arşiţa smulgea tot mai multe boabe de sudoare de pe chipul flăcăilor. Întîi s-a început săparea gropilor pentru montarea stîlpilor. După ce isprăveau munca, colectiviştii grăbeau — nu spre case aşa cum făceau de obicei — ci să ajute la săpatul gropilor. Cei mai harnici s-au dovedit a fi fraţii Florea Barangă şi Stancu Barangă, ambii utemişti. Părea că sînt plămădiţi dintr-un aluat mai altfel, căci nici cum nu oboseau. Intr-o zi, grupului muncitorilor şugubeţi s-a alăturat încă unul, cu părul nins de vreme. Tudor Chiţu a apucat lopata şi dacă cineva ar fi cutezat să-l cheme la întrecere, moşul n-ar fi zis ba. Anul trecut cînd împreună cu soţia sa au însumat 465 de zile lucrătoare, moşul a dovedit că mîinile bătătorite nu simt oboseală atunci, cînd roadele sînt ale celor ce muncesc.

Stîlpii au prins a se ridica unul după altul. Becul agăţat în vîrf părea un glob care înfrumuseţează grădina. Toţi ştiau că în curînd lumina se va aprinde şi va arde în noapte, vestind trecătorilor măreţia gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită".

★

1 august 1954. Pe calendarele prinse pe perete, mulţi colectivişti au tras cu condeiul sub această dată o linie lată. Poate că şi Vulpe sau Ienăşescu au făcut la fel înainte de a pleca de acasă. A sosit sorocul. Nici dacă s-ar fi vorbit ca să se întîlnească aici, Vulpe şi Ienăşescu n-ar fi reuşit să fie atît de punctuali.

Cei trei tineri erau emoţionaţi. Uneori Petre simţea că inima-i gata s-o ia razna. Oboseala a rămas undeva departe, în amintire.

Prichindeii dădeau şi ei ajutor, cărînd apa de la puţ pînă la rezervorul motorului. Se-nvîrteau ca şi cum i-ar fi urzicat cineva la tălpi.

— Nene cînd îi dai drumul?

— Nene o să meargă, ce zici? Întrebările se ţineau lanţ. Petre, liniştea copiii ba cu cîte o vorbă, ba cu cîte un zîmbet.

Lumina s-a aprins doar pentru puţin timp, apoi s-a stins. Faţa lui Petre s-a crispat de necaz. Încercarea eşuase din cauza emoţiei puternice. Tensiunea prea mare a ars siguranţele. În cele din urmă calmul a pus stăpînire pe tineri. Cine rămîne la motor? Bileţelele mici, împăturite au încăput în mîna fiecărui tînăr. Petre l-a desfăcut şi a citit... da... deci el trebuia să rămînă la motor, iar ceilalţi să verifice încă odată instalaţia. Că Petre Vasile a fumat atunci, una după alta, trei ţigări împăturite în foaie de ziar, acesta-i doar un mic indiciu al emoţiei.

Siguranţele şi-au luat ascultătoare locurile şi verificarea şi-a spus cuvîntul „totul este bun".

Umbrele serii au învăluit satul în mantia cenuşie.

Copiii au adormit de mult, visînd feţi frumoşi sau Ilene Cosînzene.

Acele cadranului s-au oprit în dreptul orei 22,30. La tabloul de distribuţie — degetele lui Istrate au apăsat uşor. Cele 30 de becuri au fulgerat întunericul. Lumină s-a făcut şi în hambarul gospodăriei. El nu a fost trecut în planul de electrificare al gospodăriei întocmit de cei 3 tineri entuziaşti, din lipsa branşamentului, dar au tras instalaţie aeriană. In clipa aceea gospodăria părea şi mai frumoasă. Petre s-a trezit fredonînd melodia cîntecului „S-a aprins lumină-n sat"...

La lumina becurilor electrice a fost încheiat primul document, procesul-verbal de predare şi primire a motoarelor şi a instalaţiei în perfectă stare de funcţionare.

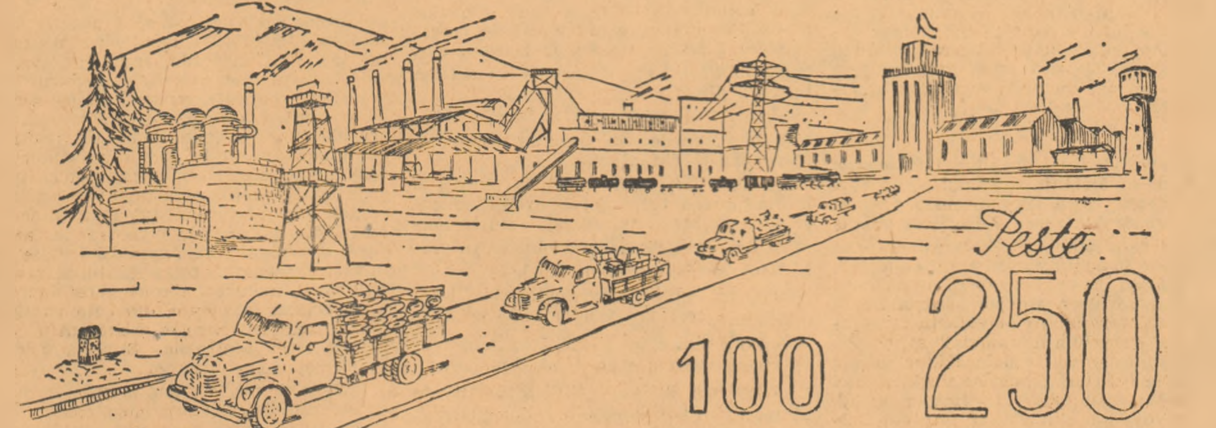
Se crăpa de ziuă. Peste cîteva ore colectiviştii vor pleca la treierat şi din căruţe vor privi stîlpii semeţi, becurile care împrăştie întunericul nopţii.

★

Aici se termină povestea celor trei tineri. Poate că nu peste mult timp la o altă gospodărie sau sat ei vor face noi instalaţii, vor semna noi documente...

LIDIA IVANCO

Producţia industrială a R. P. R. în plină dezvoltare

Grija pentru bunăstarea materială şi culturală a poporului constituie o preocupare permanentă a statului nostru democrat popular.

In anii puterii populare industria ţării noastre s-a dezvoltat necontenit: au fost construite o serie de întreprinderi înzestrate cu utilaj modern, s-au creat ramuri noi ale industriei.

Ca urmare a acestui fapt, producţia industrială a atins un nivel de peste două ori şi jumătate mai mare decît în 1938.

VIAȚĂ NOUĂ PE MELEAGURILE ȚĂRII

SANATORIUL DE NOAPTE

Știți ce este un sanatoriu de noapte? Un lăcaș de odihnă și păstrare a sănătății. Aici, după orele de muncă, fruntașii în întrecerile socialiste, cei ce lucrează în munci grele, tineri și bătrîni, se odihnesc în condiții speciale.

Aici tinerii se simt copii, iar vîrstnicii tineri.

Albul lăptos al zidurilor, melodia dulce ce se aude prin radio, rîsetele zglobii ale celor care ascultă vreo snoavă, sau țăcănitul vioi al mingii de tenis de masă, lovită cu îndemînare, dau sanatoriului figura veșnic proaspătă și tinerească. Aici se îmbină toate noțiunile vieții civilizate: sănătate, hrană substanțială, confort modern, odihnă, program educativ variat, activitate sportivă.

★

Cum intri în uriașa curte a uzinelor Grivița Roșie, în dreapta vezi o clădire înaltă din cărămidă nevopsită, cu ferestre mari. Clădirea amintește de un uriaș din povești cu picioare vîrtos înțepenite în pămîntul reavăn, care respiră nesățios din adîncul plămînilor, aer și soare.

La parter și etajul I, uriașul din poveste găzduiește Policlinica uzinelor. Dacă urci scările de marmură lucioase, o săgeată roșie, indică că ai sosit în sanatoriul de noapte — Grivița Roșie din Capitală.

Coridorul din dreapta duce spre o cameră lungă, de unde se aude încet o melodie cîntată la radio de o voce caldă de fată.

In mijlocul camerei, sprijinindu-se de masa mare, acoperită cu catifea de culoare roșie, cîțiva tineri citesc, iar în stînga, la masa de șah, cei doi parteneri au căzut în „criză de timp".

Prin camerele largi și curate, administratorul sanatoriului tov. Rădulescu Aurel își face obișnuitul control zilnic. In drum închide un dulap cu haine, uitat deschis, apoi se duce la bucătărie să afle dacă masa e pregătită. Administratorul este tînăr și are multă dragoste de muncă. El ne spune cu mîndrie în glas că acest sanatoriu a luat ființă în noiembrie 1949 și este primul sanatoriu creat în țară după modelul sovietic.

De atunci, astfel de sanatorii s-au extins prin toată țara. Sanatorii de noapte au acum întreprinderile C.A.M., P.T.T., I.T.B., Țesătoria 7 Noiembrie, Atelierele C.F.R.-Iași și C.F.R.-Timișoara etc.

L-am întrebat pe administrator cine sînt locatarii sanatoriului? Sînt bolnavi? A clătinat negativ din cap și mi-a zîmbit. Am mers împreună prin camere. Era după amiază. Inăuntru plutea miros de levănțică uscată. Era răcoare... Afară era o căldură înăbușitoare de iulie. Majoritatea dormeau sau citeau.

Intr-un dormitor am găsit doi tineri care scriau. Și am aflat povestea lor.

PRIETENII DIN DORMITOR

De fapt s-au împrietenit luna aceasta, în acest dormitor. Cum a fost? Nici ei nu-și aduc acum aminte. In prima seară, la culcare, și-au spus pe nume:

— Noapte bună, Nicule.

— Somn ușor, Vasile.

Parcă se cunoșteau de cînd lumea. Mihalache Niculae este de meserie electrician și muncește la secția electro-care. Este pasionat după probleme de știință și tehnică. Celălalt, Cîrtojanu Vasile, lucrează la secția II montaj-locomotive. Este... îndrăgostit!

Sînt două firi opuse și poate că din această cauză s-au... împrietenit.

Povestea primului este interesantă. Fiu de romi din regiunea Ialomița, Niculae nu are decît 22 de ani. E un flăcău scund, cu păr negru bogat, ușor buclat și cu ochii plini de lumină.

Părinții lui nu știu carte, dar el și cei 5 frați și surori au avut posibilitatea să învețe. Florica este elevă la Școala medie tehnică farmaceutică din București, iar Anișoara învață în clasa a IV-a elementară. Mihalache Nicolae a ajuns azi student la Facultatea de electrotehnică, în anul I. Dar nu a fost ușor acest drum. La 14 ani, după ce a terminat clasele primare, maică-sa l-a trimis în București să învețe o meserie. Aici, ca ucenic, a absolvit și cursurile școlii profesionale „Grivița Roșie, se califică ca un bun muncitor.

Mînat de dorința de a învăța tot mai mult, a dat examen pentru clasele 8 și 9 în particular. Organizația de partid a uzinelor Grivița Roșie, văzînd setea acestuia pentru învățătură, i-a dat posibilitatea să urmeze facultatea muncitorească. Astfel, Nicolae și-a terminat cursurile facultății. Acum se gîndea tot mai mult să-și făurească visul lui drag: să devină inginer...

S-a înscris la Facultatea de electrotehnică, fără frecvență. Acum se pregătește pentru examenul de sfîrșit de an.

După ce a mîncat, s-a culcat puțin. Afară era cald, iar aici în camera cu perdeluțe la geamuri, era răcoare și liniște. Totul parcă te îmbia la somn odihnitor.

Cînd s-a trezit din somn, l-a văzut pe Cîrtojanu scriind. Grăbit, și-a scos pe masă cărți, caiete și a început să învețe. Citea cu atenție, nota cîte ceva în caiet, sau făcea cîte un desen tehnic.

Uneori rămînea dus pe gînduri, încrunta ușor din sprîncene, apoi zîmbea și iar se apuca să citească.

Cîrtojanu era prea ocupat ca să privească la Nicu. Tocmai recitea slovele scrise.

„Dragă Marioară,

Poate te vei întreba de ce îți scriu atîtea scrisori? Din cauza dragostei care nu-mi dă pace. Ea mă îndeamnă să aștern pe hîrtie tot dorul inimii mele, tot ce e în sufletul meu.

Vrei să știi totuși de ce sînt trist? Mă gîndesc întruna la purtările tale din ultimul timp. Eu cred că prietenia noastră trebuie să aibă o bază temeinică: sinceritatea, iar nu o bază de nisip, pe care ușor o strică vîntul.

Te rog să te gîndești serios la prietenia noastră și la viitorul ei. Doar noi am durat-o...

Ei, hai! Nu mai fi tristă. Parcă văd că începe să-ți picure argint pe obraz. Ca să te împac, îți scriu cîteva din versurile făcute de mine:

Neajlovule, drăguțule,
Eu pe tine te-aș ruga
Să dai pe la mîndra mea
Să-mi aduci dragostea sa.

. . . .

Prietenul tău Vasile

Apoi puse scrisoarea în plic. In acest timp se deschise ușa și intrară în cameră ceilalți tovarăși. Dînd noroc, ei priviră șugubăț spre Nicu:

— Iar studiază „savantul"!

SCRIITORUL

Mantia înstelată a nopții se lăsase peste sanatoriu. Incet, murmurul viu al glasurilor tinerești sau mature au început să se stingă. Moș Ene și-a trecut ușor degetele poznașe peste pleoapele oamenilor. Camerele erau luminate doar de strălucirea rece a lunii, bătrînă de veacuri și veșnic tînără.

Marin Iordache nu poate dormi. Din pat privește spre fereastră luciul nestins și tremurat al stelelor, „făclii mici în marea beznă", cum le spunea el...

Ar fi vrut acum să scrie despre viața de azi, așa cum este. Se gîndește cum ar fi scris: Poate așa:

„Viața de azi prezintă veșnicul foșnet mătăsos, dar și veșnicul urlet de furtună al mării. Viața e veșnic învolburată. Eu vreau să spintec valurile albe, înspumate și să merg spre marele viitor.

Poate fi ceva mai interesant decît să trăiești o astfel de viață?"

Marin Iordache lucrează la noua secție din uzină: cutii grăsimi. El este secretarul organizației de bază U.T.M. nr. 29, organizație care deține steagul de fruntașe. Cînd a venit în sanatoriu, chiar în primele zile s-a dus la Artemie Cercel să-i ceară cărți. Artemie l-a lăsat pe Marin să răsfoiască cărțile din dulap. Pînă la urmă, și-a ales cărțile: „Moșia oamenilor slobozi" și „Egorca". Cîtă vreme a stat în sanatoriu, a mai citit „Întunecare" de Cezar Petrescu și „Dulăii" de Zaharia Stancu.

Dar și ceilalți tovarăși citesc cărți. Popa Leontin, pontator, este pasionat după operele clasicilor noștri. Aici, a citit operele lui Cezar Boliac și ale lui I. L. Caragiale. Lui Marin Iordache îi place mult literatura. El este membru al cenaclului literar „Ion Păun-Pincio", din anul 1953. Marin a scris lucrări originale. Intr-o ședință a cercului, a citit un capitol din viitorul lui roman intitulat „Lumina vine de la răsărit", care a plăcut mult ascultătorilor. Dimineața, după ce a mîncat, înainte de a se duce la lucru, s-a întîlnit cu prietenul său Mihai Alexandru.

Vrei să citești în timpul liber schița mea „Zori de zi"? Este neterminată. Vreau să particip cu ea la concursul literar, organizat în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei. Te rog să-mi spui părerea în mod sincer. Știu că te pricepi în critică literară.

Cei doi prieteni au pornit spre ieșire.

IN SALA DE MESE

Sirena fabricii se auzea cu sunetul ei răgușit și continuu. Ușa cantinei sanatoriului de noapte era mereu deschisă de către cei care veneau la masă. Mesele erau îmbrăcate cu fețe albe, iar pe ele se găseau tacîmuri curate și pahare care sclipeau ca cleștarul. Pe fiecare masă străjuia cîte un ghiveci cu mușcate. Dintr-un colț, radio-ul transmitea melodii de muzică ușoară. Pe cuiere cîteva halate albe stăteau frumos rînduite.

Andrei Nicolae, după ce își spălă bine mîinile, se îndreptă spre cuier, și-și îmbrăcă halatul alb. Apoi se așeză la o masă, unde se mai aflau încă trei tovarăși.

Andrei Nicolae este cel mai tînăr musafir al sanatoriului. Are 19 ani. Este mic de statură, slăbuț și tuns chilug în cap. Are o înfățișare copilărească. Dar la muncă-i mai harnic decît alții mai voinici decît el. Andrei este strungar la secția vagoane.

— Cu cît te-ai îngrășat „nepoate"? întrebă vecinul din dreapta.

— Apoi, nene Pavel, cu un kilogram pînă acum! răspunse vesel Andrei — sfîrtecînd cu dinții lui ca de lup, carnea trandafirie de pe un os. Dar Dumitrescu Petre a luat 2 kilograme...

Într-un tîrziu se uită mirat la o farfurie goală.

— Ți-e foame încă? îl întrebă Pavel Zamfirescu. Ce mai aștepți! Dă fuga la bucătărie si mai ia-ți o porție de friptură. Dar borșul de purcel nu-ți place?

— Nu mai pot „nene". Altceva...

— Lasă, lasă, te-am dibuit... mai de grabă ai ronțăi cîteva brînzoaice.

Andrei rîse din toată inima și dădu din cap.

— Ei, ce să faci, continuă vecinul de masă. Ție îți plac brînzoaicele, iar mie vinișorul rubiniu...

★

Și așa trec zilele în sanatoriul Grivița Roșie: mereu vesele, mereu noi.

Aici s-au încheiat prietenii trainice și folositoare.

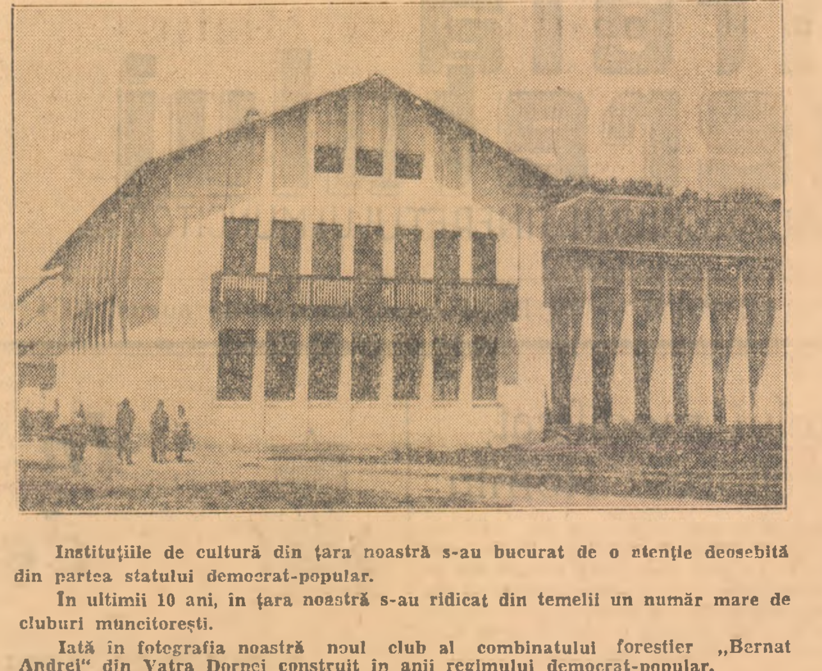
Nici nu au știut cînd a trecut timpul. In ultima zi s-au cîntărit. Aproape fiecare a luat cîte un kg. sau două.

Dar cele 30 de zile au trecut. În ultima zi, după masa de prînz, fiecare și-a luat rămas bun unul de la altul sau de la administrator.. Se despart cu amintiri minunate, ce nu se vor șterge.

Acum sanatoriul va fi transformat cîteva zile într-un „cîmp de luptă". Se face curățenie generală.

Și în curînd, o nouă serie de oaspeți vor veni să umple cu vorbele domoale și cu rîsul tineresc, camerele sanatoriului de noapte — Grivița Roșie.

H. COSTESCU

Instituțiile de cultură din țara noastră s-au bucurat de o atenție deosebită din partea statului democrat-popular.

În ultimii 10 ani, în țara noastră s-au ridicat din temelii un număr mare de cluburi muncitorești.

Iată în fotografia noastră noul club al combinatului forestier „Bernat Andrei" din Vatra Dornei construit în anii regimului democrat-popular.

Seară tinerească în sat

Noaptea s-a lăsat pe nesimțite asupra satului. E liniște și cerul înstelat nu-ți dă pace să adormi.

Dar credeți că satul este adormit? Nu! In centru, unde se întîlnesc și se intretaie ulițele, prin geamurile unei clădiri se zărește lumină. Apropiindu-te auzi din ce în ce mai clar voci tinerești... Este căminul cultural. Nu trece o seară în care flăcăii și fetele din sat să nu se adune aici pentru a petrece cîteva ore de veselie. De cum apune soarele, tinerii muncesc mai zoriți pentru că îi așteaptă o nouă seară plăcută.

Inăuntru unii ascultă muzica... Iată-l pe tînărul Gigo Mihail. Ar fi în stare să nu se clintească de lîngă aparatul de radio. Utemistul Furtună Jan nu pierde niciodată prilejul să-și măsoare iscusința la șah cu ori care alt jucător. In sala bibliotecii directorul căminului Jugaru Nicolae discută cu unul sau cu altul.

— Uite, tovarășe pionier Zamfir, poți lua cartea aceasta, „Cravata roșie" sau...

— Tovarășe Zbîrciog, citește „Secerișul". A citit-o deja și tov. Constandache. N-ar fi rău să-i faceți împreună recenzia și apoi s-o citim într-o seară aici, la cămin.

Deoparte, în alt colț, tînărul Tîtîrcă Vasile, venit de curînd din armată, povestește unui grup de tineri ce a învățat el în anii puterii populare și cît se deosebește viața ostașilor de azi de înjurăturile și bătăile din trecut. Toți sînt numai ochi și urechi.

La cămin tinerii nu sînt singuri. Printre ei vine adeseori tovarășul Bucă Constantin, secretarul organizației de partid sau activiști din Panciu.

Se pot vorbi multe despre tinerii din comuna Străoane de Jos. Muncile agricole sînt în toi. Mai de mult, cînd stațiunea de avertizare de pe lîngă secțiunea agricolă raională a anunțat apariția manei la vie, tineretul a fost în fruntea acțiunei de combatere a acestei boale vătămătoare și viile au fost stropite la timp.

In Străoane de Jos sînt peste 80 de purtători ai insignei G.M.A. și F.G.M.A.

Foamete, lacrimi, înjurături, boli — acestea bîntuiau bogatul sat Străoane de Jos. Acum a crescut un sat nou.

Niciodată tineretul care se adună seară de seară aci nu ar fi visat să aibă cămin cultural, radio, bibliotecă, șah...

Chiaburii nu-și mai pot face în voie mendrele. Aici se dezvoltă întovărășirea agricolă. Zi de zi își face loc o viață mai bună pentru țăranii muncitori. Dispensar, farmacie, grădiniță sezonieră, tabără pionierească — iată ce se găsește azi în satul nostru, care odată cu satele din toate colțurile țării, prin grija partidului va înflori tot mai mult.

Corespondent
FĂNEL V. MIHAI

Grădina de vară a cinematografului

Și în orașul Roșiorii de Vede ca pretutindeni în țara noastră, există o permanentă preocupare pentru crearea unor condiții de viață din ce în ce mai bune pentru oamenii muncii.

Inainte vreme în acest oraș nu exista grădină de vară pentru cinematograf. Colectivul de conducere al cinematografului a luat inițiativa creării unei astfel de grădini prin posibilități locale.

Utemiștii au răspuns cu mult entuziasm la chemarea colectivului de conducere și prin muncă voluntară au pornit deîndată la amenajarea grădinii, la construirea ecranului și a cabinei de proiecție. Lucrarea aceasta a avut o largă popularitate în rîndurile populației din oraș. Au venit să-și dea contribuția la lucrările de amenajare a grădinii și numeroși tineri de la Școala profesională metalurgică din Roșiorii de Vede.

S-au evidențiat în această muncă tovarășii Foamete Florea, responsabilul colectivului de conducere al cinematografului și Marin Aneta, care în fiecare zi, alături de ceilalți tineri, au ajutat la transportul cărămizilor și la turnarea cimentului.

Acum, în cinstea zilei de 23 August, grădina a început a fi folosită; cetățenii orașului vizionează filme în aer liber. Pînă acum au rulat filmele: „Cu inimă tînără", „Republica Populară Romînă", „Marinică" și „Nuntă cu zestre".

Fapte care vorbesc de la sine

● Pe harta țării noastre va apare în curînd orășelul minerilor din bazinul carbonifer Schitu Golești. Incepînd din anul 1954, întregul bazin a devenit un vast șantier de construcții. Ca și în celelalte centre carbonifere ale patriei, aici se înalță mereu noi blocuri muncitorești și construcții social culturale, iau ființă noi magazine pentru desfacerea produselor textile și alimentare.

In ultimul timp, au fost construite și date în folosință minerilor peste 350 de apartamente spațioase, a fost construită o nouă școală, s-a amenajat un complex sportiv. In cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, alți 40 de mineri din acest bazin vor primi locuințe în noile blocuri.

Imbunătățirea condițiilor de viață ale minerilor de aici este oglindită și de volumul crescut de mărfuri industriale cumpărate de ei. Numai în 3 luni au fost vîndute minerilor 25 aparate de radio, 4 motociclete și un mare număr de biciclete, 65 ceasuri de mînă, 80 de reșouri cu butelii de aragaz, precum și diferite țesături, dintre care numai de bumbac și mătase în valoare de peste 450.000 lei.

● În curînd se va deschide în Iași o sală modernă de concert. Ea va satisface cerințele iubitorilor de muzică de concert din Iași, asigurînd în același timp Filarmonicii de stat un sediu propriu.

Construită pe locul vechii clădiri Notre Dame, sala de concert va avea o capacitate de 500 de locuri și va fi amenajată din punct de vedere acustic de către un grup de specialiști. Scena va putea cuprinde un număr de peste 150 de persoane.

● În prezent în țara noastră activează 12 asociații sportive care cuprind peste 10.000 de colective cu 35.000 de secții pe ramuri de sport. Pentru sportivii de la sate a fost înființată asociația sportivă „Recolta" care acordă un sprijin neprecupețit la dezvoltarea culturii fizice și sportului în mediul sătesc. Tineretul nostru de la sate care cu ani în urmă nici nu auzise de sport practică astăzi diferite ramuri sportive. Despre acest lucru ne vorbesc cei 200.000 de participanți la „Cupa Satelor" din 1951, cei 250.000 de participanți la campionatele sătești din 1952 și cei peste 262.000 de participanți la „Spartachiada Satelor" din 1953.

Deslușesc slova cărților

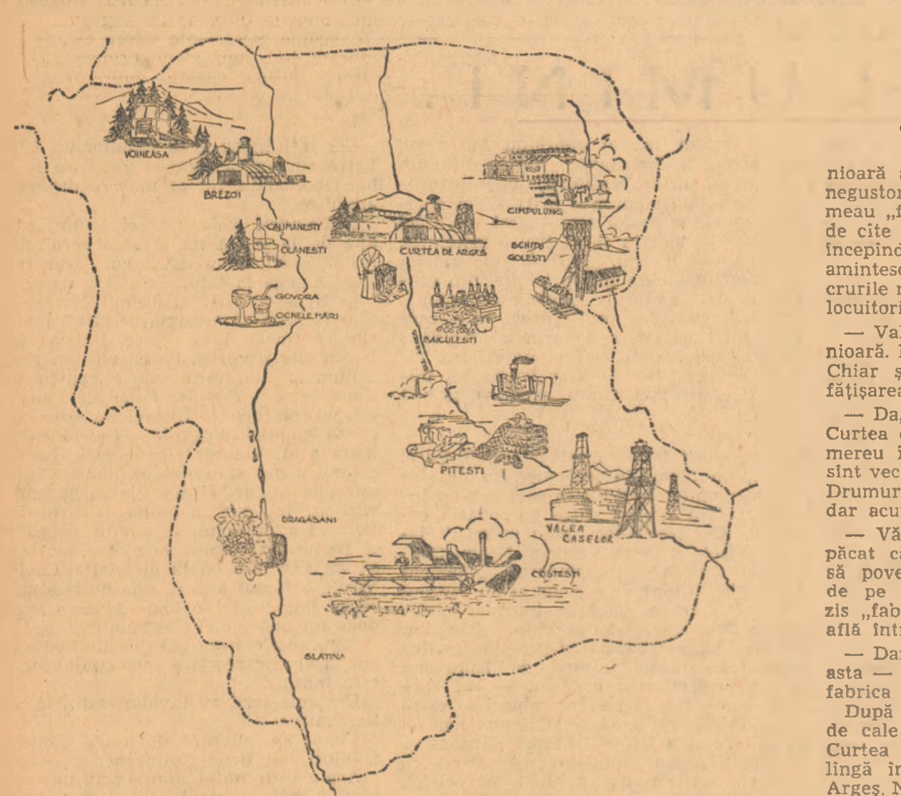
Ca pe întreg întinsul țării și în regiunea Suceava s-a desfășurat în anii puterii populare o largă acțiune pentru lichidarea analfabetismului. Cursurile de alfabetizare organizate pe lîngă școlile din regiune au fost absolvite pînă acum de aproape 100.000 de cetățeni. Numai în anul școlar 1953/54 aceste cursuri au fost absolvite de 10.700 cetățeni iar alți 10.500 au trecut la cursurile de alfabetizare ciclul II.

Succese însemnate în munca de alfabetizare au fost obținute în comune ca Liteni, raionul Fălticeni, și Dorna Cîndreni, raionul Vatra Dornei, iar în sate cum sînt Horodnicu de Jos, raionul Rădăuți și Roma, raionul Botoșani, analfabetismul a fost complet lichidat.

Din rîndul analfabeților de odinioară s-au ridicat oameni noi ca Ion Rusu din comuna Vatra Moldoviței, raionul Cîmpulung, care este acum corespondent voluntar de presă și Margareta Spriciuc din Cîmpulung care urmează astăzi cursurile școlii de surori medicale.

PRIN REGIUNILE PATRIEI

De-a lungul Argeșului

EXCURSIA

Mai deunăzi mă aflam în excursie la Cumpăna împreună cu un grup de muncitori. Erau ceferiști și muncitori de la Uzinele de Construcții Metalice, cîțiva sondori și cîteva textiliste de la „11 Iunie". Mai erau cîțiva și de la întreprinderea metalurgică de bunuri de larg consum din Pitești. Cumpăna, localitate în apropierea rîului Argeș, e frumoasă. Aici în timpul zilei crestele munților par aprinse. Coborîndu-ți privirea vezi poleiala sură a stîncilor golașe. Apoi pete verzi — brazii. Și alte pete verzi, dar mai deschise — dîmburi cu pajiști. De te urci pe un dîmb vezi șerpuirea sclipitoare a apei. Cerul nepătat de niciun nor se sprijină ușor pe crestele scăldate în aur. Și aici în mijlocul naturii și-a făcut loc veselia oamenilor. Două fete, țesătoare la „11 Iunie"-Pitești așezate lîngă noile cunoștințe, își amintesc de cei dragi.

— Dar unde-i Dinu Ion, nu l-am mai văzut de vreo cîțiva ani?

— Care, electricianul de la atelierul de întreținere?

— ...!

— Nici eu nu l-am mai văzut, dar mi-a povestit despre el secretarul organizației de bază U.T.M. Cică a venit în iarna asta pe la fabrică. E student în anul III la Politehnică. Se face inginer.

În altă parte un grup de tineri gălăgioși pozează în fața unui „fotograf".

— Mai la dreapta... Mai la stînga... Așa, e bine. Dar eu ce fac. N-o să apar în fotografie?!

L-am ajutat.

Și în sfîrșit ceva mai departe de „tinerețe" s-au așezat bătrînii. Ciocnesc pahare. Sînt pline cu „Fetească". Vinul stimulează discuțiile. Și bătrînii ca toți bătrînii sfătoși, își răscolesc amintirile dînd sfaturi celor din jur. Își amintesc că odinioară aceste locuri erau accesibile doar negustorilor piteșteni și tinerilor ce se numeau „feciori de bani gata". Își amintesc de cîte s-au schimbat pe valea Argeșului începînd de la acea zi de 23 August. Își amintesc de cele ce s-au construit, de lucrurile noi care au înclinat spre bine viața locuitorilor acestei regiuni.

— Valea Argeșului nu mai arată ca odinioară. Pretutindeni au răsărit lucruri noi. Chiar și cele vechi și-au schimbat înfățișarea.

— Da, ai dreptate. Uite orașul nostru, Curtea de Argeș, e vechi dar își schimbă mereu înfățișarea. Fabricile de cherestea sînt vechi dar se modernizează, se măresc. Drumuri pe aici au existat de cînd lumea, iar acum se pietruiesc, se asfaltează.

— Vă lăudați cu Curtea de Argeș, dar păcat că nu-i nimeni dinspre Băiculești să povestească cum arată noua fabrică de pe valea Argeșului. Un scriitor i-a zis „fabrica din livezi" din pricină că se află între livezile de fructe.

— Dar ce vorbiți atît despre fabrica asta — se miră un piteștean. Ați auzit de fabrica de tananți „Argeșul"?

După amiază am plecat cu toții. Trenul de cale ferată îngustă ne-a coborît la Curtea de Argeș, șerpuindu-și linia pe lîngă învolburările și domolirile rîului Argeș. Ne-a purtat prin poenițe, prin crînguri și pe creste înalte, fluturîndu-ne la toți părul. În apropiere de Curtea de Argeș un tovarăș cu care împărțisem balustrada vagonului, m-a tras de mînecă.

— Sanatoriul de la Valea Iașului. E construit de cîțiva ani.

Încadrată de brazi se vedea pe deal o clădire mare, de culoare alb-gălbue. Pentru refacerea sănătății celor bolnavi acest sanatoriu (care este înzestrat cu un personal bine pregătit și cu aparatele medicale cele mai moderne) este o adevărată binefacere.

— Și noi în Muscel avem un sanatoriu — îmi spune un tovarăș care după uniformă arată a fi miner. La noi, la mina Pescăreasca s-a creat un ambulatoriu central. Și, am citit într-o statistică că în raion numărul paturilor în spitale a crescut pînă acum, față de anul 1944 cu 300 la sută, iar al medicilor cu 400 la sută. E ceva, nu?

Cu toții i-am dat dreptate. Știam că în raionul Muscel, renumit înainte cu ani pentru o mare mortalitate infantilă, s-au luat multe măsuri sanitare. Așa se face că față de anul 1940 în 1953 mortalitatea infantilă a fost de 5 ori mai mică.

De la Curtea de Argeș o cale ferată obișnuită, urmînd tot firul apei, te duce la Pitești. Din tren am văzut acea „fabrică din livezi" — puternică unitate a industriei alimentare. Creată în anii puterii populare, această fabrică valorifică cu mijloacele ultimului cuvînt al tehnicii moderne, bogăția liniștitelor livezi. Gemuri, siropuri, sucuri, sînt aici produsele finite ale unor interesante procese de fabricație. Tovarășul care povestea, își amintea despre benzi rulante care transportă fructele, tocătoare, cazane, prese și toate celelalte care există.

Cînd ne apropiam de Pitești, cel care vorbise la Cumpăna de fabrica de tananți, ne-o arătă. Inaltă, cu turnuri zvelte de beton și ziduri de cărămidă roșie, ea a fost construită de cîțiva ani spre a se veni în sprijinul dezvoltării industriei pielăriei. Acest pilon al industriei chimice ne-a dus faima peste hotare.

— Sînt minunate fabricile astea create în anii puterii populare — spune un tovarăș. Ele nu mai sînt ca pe vremea capitaliștilor un mijloc de ridicare a profitului acestora. Ele sînt acum mijlocul prin care ne îmbogățim viața noastră, a muncitorilor.

ÎN ORAȘ

Iată apoi clădirile orașului. Iată moara, școala de învățătoare străjuind pe un deal și în sfîrșit, gara. Revăd acest oraș al copilăriei după o absență de cîțiva ani.

Un elegant autobuz „ZIS" aștepta să transporte în oraș călătorii sosiți cu trenul.

În centrul orașului un parc și trei mari magazine populare. Mai sus pe strada Șerban Vodă, teatrul. Am citit afișe: „Mașenca"; „Slugă la doi stăpîni"...

Mi-amintesc cît de neîncăpător mi-am simțit pieptul cînd, de curînd, în București am citit un alt afiș: „In turneu oficial, Teatrul de Stat din Pitești prezintă Mașenca..."

Cu ani în urmă Piteștiul nu-și avea colectivul său de teatru ci doar o sală destul de amărîtă pe care jucau teatrele bucureștene aflate în turneu. Și acum... turneul oficial al Teatrului de Stat din Pitești!

A doua zi un gînd m-a împins spre rîu. Am luat-o pe strada Rîurilor spre a ajunge la ștrand. (Ștrand se numea pe vremuri o limbă de nisip lăsat de apă, dintr-un zăvoi de plopi). Din obișnuință am intrat pe această stradă cu oarecare teamă. Fiind situată în partea cea mai de jos a orașului, strada era veșnic desfundată. De aici și denumirea de „Rîurilor", adică a rîurilor de apă ce se scurgeau pe ea. Dar ce credeți, strada nu că era pavată cum ceruseră în zadar cetățenii ei de nenumărate ori în trecut primăriei orașului, ci asfaltată!

Spre vechiul ștrand am întîlnit o nouă înfățișare. Pînă la marginea rîului se întinde un parc al copiilor. În mijlocul lui un lac artificial, apoi un bazin de înot și de jur împrejur o cale ferată. O cale ferată adevărată pe ale cărei șine aleargă un tren ce trece prin două gări. Ce-i drept, trenul este însă mai mic decît cel obișnuit, dar tocmai bun pentru tinerii pasageri. Am aflat că toate astea au fost construite de cîțiva ani prin grija deputaților, prin grija părintească a partidului.

La poștă, o clădire frumoasă a orașului Pitești, l-am revăzut pe Pîrvu Marin — funcționar la sfatul popular și corespondent voluntar al cîtorva ziare din Capitală. Știam despre munca sa de corespondent fiindcă-i citisem în ziar numele. După ce ne-am spus cele ce se cuvin l-am întrebat direct:

— Ce știri mai trimiți la București?

A scos repede din buzunar copia corespondenței din plic și...

— Ascultă: „În regiunea Pitești a început recoltatul orzului. Primii au început recoltarea colectiviștii din comunele Mozăceni, Recea și Stolnici. Aici recoltatul se face cu combinele..."

După ce i-am ascultat toată știrea l-am întrebat:

— Cum mai e pe la Mozăceni. Am auzit că s-a dezvoltat mult gospodăria asta.

— Într-adevăr așa e! Colectiviștii din Mozăceni sînt oameni ce duc o viață frumoasă. Dar ce-i al lor e al lor; sînt gospodari. Și-au construit uzină electrică, și-au instalat lumină electrică prin case, la sfat, la spital, la casa de nașteri, mă rog peste tot. Iar după aceea unde pui că au și radioficat comuna. Și au putut face toate astea fiindcă muncesc bine, avînd recolte bogate. Veniturile lor sînt mereu mai mari.

Cînd să ne despărțim mi-a spus ca o noutate:

— Nicușor... îl știi. învață în Uniunea Sovietică! Nicicînd n-ar fi visat tatăl lui așa ceva.

Adevărat, nu se poate spune că ar fi putut visa picherul Bogdan de la întreținerea de cale ferată-Pitești, ca fiul său Nicolae să învețe în străinătate. Și unde tocmai: în Uniunea Sovietică.

FALA REGIUNII

După amiază am plecat spre București. Și tot pe valea Argeșului, mai jos de Pitești, am întîlnit sondele. De cîțiva ani această vale a Argeșului a devenit o nouă vale a Prahovei. Întîi, au apărut geologii, iar apoi sondorii din Prahova. Localnicii s-au arătat prietenoși cu ei și au pornit împreună la treabă. S-au tăiat drumuri, s-au ridicat stîlpi purtători de cabluri electrice și au fost înălțate sonde. În valea lipsită de case adevărate, semănată doar cu cîteva bordeie și denumită de chiaburi în bătaie de joc Valea caselor, au apărut locuințele unui adevărat oraș. Valea caselor de astăzi este o mîndrie a localnicilor cît și a noilor veniți. Există acum canalizare, se împletesc în toate direcțiile conductele de gaz metan, iar seara copiii își fac lecțiile la lumina lămpilor electrice.

Petroliștii din această nouă regiune bogată în țiței știu a munci bine. Am văzut instalații moderne, tractoare puternice transportînd materiale, oameni îmbrăcați în salopete și încălțați cu cizme de cauciuc. Am văzut cîțiva tovarăși din brigada lui Gheorghe Radu. Un maistru găsindu-mă mirat în fața repeziciunii cu care lucrau aceștia mi-a explicat că brigada lui Radu lucrează după metoda sovietică a forajului cu apă și a atins la foraj viteza comercială record de 7484,4 metri granic-lună. Am întîlnit aici pe tînărul mecanic Nicolae Frățiloiu și un fost țăran muncitor din comuna Ionești, pe sondorul Nicolae Dobre. Am întîlnit și o fată: electriciana Elena Stanciu care tocmai făcea legăturile cu rețeaua la o sondă nouă.

Într-un tîrziu mă aflam la una din marginile întinderii semănată cu sonde. Pe malul apei se afla o schelă mică metalică de unde prin conducte pleca gîlgîind ușor petrolul. Șoptind la fel de încet se strecura la vale Argeșul udînd alte părți ale regiunii Pitești. Alte părți, în care ca și în cele vizitate ai de văzut atîtea și atîtea lucruri ce vorbesc de viața nouă răsărită în anii puterii populare.

V. CONSTANTINESCU

Lucrările celui de al II-lea Congres al Cooperației de consum din R. P. R.

Cuvîntul tovarășului Al. Moghioroș vicepreședinte al Consiliului de Miniștri

Dragi tovarăși delegați și delegate!

Din dezbaterile acestui Congres s-au desprins și mai mult importanța și marele rol pe care îl are cooperația de consum în viața economică a statului nostru democrat-popular.

În trecut, sub regimul burghezo-moșieresc, cooperativele se aflau în mîinile capitaliștilor, chiaburilor și speculanților, constituind un mijloc pentru exploatarea și jefuirea țărănimii muncitoare, pentru întărirea capitalismului la sate.

Cu totul altul este azi rolul cooperației în statul democrat-popular. Partidul nostru se călăuzește după învățătura marelui Lenin, care a arătat însemnătatea excepțională a cooperației din punctul de vedere al trecerii spre noua orînduire pe o cale cît mai simplă, mai ușoară și mai accesibilă țărănimii muncitoare.

Îmbinînd armonios interesele particulare ale milioanelor de gospodării țărănești mici și mijlocii cu interesele generale ale statului democrat-popular, cooperația înfăptuiește totodată o uriașă muncă educativă, prin aceea că dă țărănimii muncitoare posibilitatea de a cunoaște avantajele asocierii, ale muncii în comun, înlesnindu-i astfel drumul spre socialism. Apreciind importanța deosebită a cooperației, partidul și guvernul acordă cooperației un puternic sprijin pentru a-și realiza sarcinile ei multilaterale. De aceea, cooperația poate și trebuie să devină un mijloc puternic pentru ridicarea bunei stări materiale a celor ce muncesc atît la orașe cît și la sate, ea trebuie să devină drumul de bază al transformării socialiste a agriculturii.

Tov. Al. Moghioroș scoate apoi în evidență însemnatele succese obținute de cooperația de consum în cei zece ani de la eliberarea patriei noastre. După reorganizarea sa, cooperația a devenit o largă organizație de masă, cuprinzînd peste 4.000.000 membri, cu o rețea de zeci de mii de magazine și cu o mare varietate de întreprinderi legate de satisfacerea nevoilor țărănimii muncitoare.

Cooperația de consum a devenit principala formă de comerț socialist la sate; ea dă o puternică contribuție la aprovizionarea cu produse industriale a țărănimii muncitoare, la aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe cu mărfuri agro-alimentare și a industriei socialiste cu materii prime agricole, contribuind astfel la strîngerea legăturilor economice între oraș și sat, la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

În activitatea cooperației de consum sînt însă și serioase lipsuri. Legătura între cooperație și membrii ei este încă slabă. Cadrele conducătoare ale Centrocoop-ului și conducerile uniunilor regionale și raionale n-au folosit toate posibilitățile pentru a face ca milioanele de țărani muncitori cooperatori să participe activ la viața zilnică a cooperativelor, la controlul activității lor. La unele cadre se manifestă automulțumirea în ce privește atragerea de noi membri în cooperație. Principiul democrației interne și prevederile statutului nu sînt întotdeauna respectate. Sînt unii conducători care se tem de controlul maselor și de aceea evită să folosească o formă minunată de control: controlul obștesc. Nu se folosesc din plin adunările generale și obștești ca mijloc puternic de educare a membrilor cooperatori prin dezbaterea problemelor principale ale activității lor.

Clasa muncitoare trimite aliatului ei, țărănimea muncitoare, tot mai multe mărfuri industriale prin cooperativele de consum. Cifrele prezentate în darea de seamă a Centrocoop-ului sînt grăitoare. Dar schimbul de mărfuri între oraș și sat prin cooperative funcționează încă în mare măsură unilateral. Față de posibilitățile organizatorice ale cooperației, nerealizarea, an de an, a sarcinilor de plan la achiziții face ca contribuția cooperației la aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe să fie încă slabă. Între valoarea a ceea ce dă cooperația la sate și ceea ce duce de la sate la orașe se menține o disproporție însemnată. Cu toate acestea sînt încă destule cadre în cooperație care privesc cu mare ușurință problema achizițiilor.

Una din principalele cauze ale acestei lipse constă în faptul că nu se folosește pe deplin comerțul de întîmpinare, formă de comerț care stimulează interesele materiale ale țărănimii muncitoare. În această privință poartă și unele ministere răspundere. Astfel, Ministerul Industriei Ușoare nu acordă importanța cuvenită producerii și livrării sortimentelor de sezon. Conducerile unor ministere, cum este cazul Ministerului Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții, al Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei etc., în loc să lupte pentru livrarea în termen și pe sortimente a mărfurilor pentru comerțul de întîmpinare, lasă ca lucrurile să meargă de la sine.

Forțele poporului nostru muncitor sînt concentrate azi în spre traducerea în viață a hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 privind realizarea unui puternic avînt în agricultură, sporirea producției bunurilor de larg consum și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

În aceste condiții — arată vorbitorul — cooperației îi revine sarcina de a-și îmbunătăți radical munca, pentru a contribui cu mai multă putere la întărirea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat nu numai pe calea aprovizionării și desfacerii, ci și pe calea participării ei active la sporirea producției agricole.

Este necesar ca unitățile cooperației să pună la dispoziția țărănimii muncitoare unelte, utilaj agricol și toate materialele necesare pentru muncile agricole, să îmbunătățească organizarea centrelor de închiriat unelte agricole și să le extindă în toate comunele, astfel ca acestea să contribuie la ridicarea necontenită a producției agricole la hectar, la dezvoltarea agriculturii.

Partidul nostru acordă o mare însemnătate asociațiilor de țărani muncitori alcătuite în scopul sporirii producției agricole vegetale și animale. Importanța deosebită a diverselor forme de asociere în muncă ale țăranilor muncitori a fost subliniată în repetate rînduri în diferite documente de partid. În discuțiile care au avut loc aici la Congres delegații au arătat ce avantajoase sînt atît pentru producători cît și pentru statul nostru democrat-popular asociațiile care au luat ființă în mai multe regiuni.

Este o datorie de frunte a organelor cooperatiste, a tuturor activiștilor care muncesc pe tărîmul cooperației, de a sprijini inițiativele țăranilor muncitori care vor să se organizeze în secții de producție agricolă ale cooperativelor sătești, de a dezvolta diferitele forme de asociere pentru producția agricolă și animală: forme simple de producție pentru cultivarea legumelor și plantelor tehnice, creșterea animalelor, păsărilor, viermilor de mătase, albinelor etc.

Aceste asociații simple de producători — întemeiate pe baza liberului consimțămînt — vor apropia și mai mult țărănimea muncitoare de cooperative, căci țăranii muncitori asociați, muncindu-și pămîntul cu mijloacele mecanizate, vor obține producții mai mari la hectar și în plus vor avea și avantaje în ce privește avansurile, creditele, tarifele, pentru lucrările efectuate de S.M.T., garantarea aprovizionării la timp cu mărfuri prevăzute în contracte etc.

Este cunoscut că în țara noastră populația de la munte practică de multă vreme schimbul unor produse specifice de munte cu cereale din regiunile de șes. În mare parte schimbul acesta este exercitat de speculanți și chiaburi care exploatează nevoile de hrană ale țărănimii muncitoare din regiunile muntoase. Cooperația are posibilitatea de a organiza acest schimb pentru a înlătura pe speculanți și a veni în ajutorul populației muncitoare.

Cooperația are la îndemînă mari posibilități pentru a produce mărfuri de larg consum: ea poate folosi bogatele resurse locale pentru a spori fondul de mărfuri la o serie de produse — materiale de construcție, var, țiglă, lemnărie necesară pentru construcția caselor țărănești, împletituri de nuiele, perii, putini, ciubere, conserve de legume și fructe și multe alte produse.

Despre contribuția pe care cooperația de consum o poate aduce la dezvoltarea producției bunurilor de larg consum au vorbit aici delegați din regiunile Stalin, Bacău, Cluj și altele. S-a vorbit de pildă despre experiența pozitivă a combinatului din Mediaș în producția de var, împletituri, perii de pir, putini, ciubere, produse ceramice etc. E nevoie numai de inițiativă din partea conducerilor unităților cooperatiste pentru ca asemenea exemple să se înmulțească.

Pentru îmbunătățirea activității cooperației de consum este necesar să se dea o mare atenție întăririi disciplinei financiare și evidenței contabile. În acest scop trebuie activizate comisiile de revizie și comitetele de prăvălie.

Intărirea cooperației de consum cu cadre constituie una din cele mai importante probleme. Trebuie să se dea o mai mare atenție alegerii și repartizării juste a cadrelor în muncă. Înainte de a fi repartizați lucrătorii cooperației trebuie să urmeze diferite forme de instruire în vederea calificării lor. Este bine ca președinții și vicepreședinții de cooperative, contabilii, gestionarii și vînzătorii să urmeze cursuri de învățămînt cooperatist. Cadrelor trebuie să li se asigure stabilitatea, să nu poată fi înlăturate sau schimbate decît pe baza hotărîrii organelor de conducere.

În încheiere tov. Al. Moghioroș a spus: În condițiile socialismului cooperația are posibilități imense pentru îndeplinirea sarcinilor ei organizatorice, educative și economice. Ea trebuie după cum sublinia Lenin „să-și coordoneze permanent sarcinile cu planul general al construcției economice a țării". Ea trebuie să-și desfășoare munca întemeindu-se pe sprijinul activ al maselor de milioane de cooperatori, să intensifice schimbul de mărfuri între oraș și sat.

Cooperația trebuie să-și afirme tot mai puternic rolul de forță educativă de școală a educării țărănimii muncitoare, înlesnindu-i drumul pe calea socialismului.

Vă urez succes deplin în munca voastră, tovarăși! (Aplauze îndelungate)

Discuții la raportul Consiliului general Centrocoop

Tov. **C. Filoreanu**, vicepreședinte al Centrocoop-ului, s-a ocupat de activitatea de planificare, financiară și de evidență statistică și contabilă, analizînd în mod critic felul cum s-a dus munca pe acest tărîm în unele regiuni. El a arătat că criticile aduse aparatului central sînt juste, acest aparat lucrînd în multe cazuri birocratic, cu încetineală, fără o legătură strînsă cu unitățile.

Tov. **Maria Suciu**, directoarea Școlii medii tehnice de cooperație din Gherla a vorbit despre pregătirea, creșterea și ridicarea calificării cadrelor din cooperație, subliniind că numai în regiunea Cluj au fost școlarizați, în cursul anului 1953 și în primul trimestru al anului 1954, un număr de 500 cooperatori dintre care 120 președinți de cooperativă, 112 vînzători, 70 planificatori statisticieni, precum și merceologi, contabili etc.

Vorbitoarea a făcut o serie de propuneri în vederea îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor cooperatiste, ca: organizarea pe scară mai largă a calificării la locul de muncă, extinderea învățămîntului prin corespondență, dezvoltarea rețelei de cursuri de scurtă durată etc.

Tov. **Mihai Suder**, ministrul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, a vorbit despre necesitatea livrării la timp către cooperative a materiilor prime sau a bunurilor de larg consum. Intîrzierea livrărilor provoacă greutăți cooperației în îndeplinirea planului. Această lipsă, care s-a repetat an de an la unele ministere, trebuie neapărat lichidată.

La rîndul ei, cooperația are datoria de a se preocupa de ridicarea la timp a produselor repartizate, de valorificarea în mediul rural a tuturor produselor primite sau repartizate. Există multe bunuri de larg consum din sectorul lemnului, repartizate cooperației, pe care aceasta nu le valorifică, deși sînt cerute la sate.

Tov. **Nicolae Udrescu**, contabil șef al Uniunii regionale Hunedoara, s-a ocupat de problema rentabilității unităților cooperatiste. Factorul principal în această privință este respectarea planurilor privind cheltuielile de circulație și prețul de cost al producției. În această privință, regiunea Hunedoara a înregistrat unele succese, prin instituirea unui control sistematic, urmat de măsuri severe, ceea ce a avut ca rezultat întărirea disciplinei în cheltuirea banilor. De asemenea s-a dus o luptă hotărîtă pentru reducerea blocării conturilor, pentru o mai strînsă colaborare între serviciile financiare și serviciile operative și s-a îmbunătățit calitatea bilanțurilor, stabilindu-se de comun acord cu toți contabilii șefi ai unităților raionale metode de control a cifrelor de bilanț și de verificare a bilanțurilor unităților în subordine.

Tov. **Angela Marinîuc**, vicepreședintă a Uniunii regionale din Regiunea Autonomă Maghiară, a subliniat rezultatele pozitive obținute prin studierea atentă a cererilor de consum ale populației. Dacă în trecut existau mari lipsuri în repartizarea mărfurilor la raioane și cooperative, prin trimiterea de mărfuri nespecifice localităților așa cum a fost cazul cu unele unelte agricole ca sape, fiare de plug, coase și altele, de dimensiuni mari, repartizate raioanelor de munte, în prezent asemenea lipsuri au fost lichidate în mare măsură.

O contribuție de seamă în aprovizionarea cooperativelor cu bunuri de larg consum au avut-o cele 8 combinate de producție din regiune și întreprinderile locale.

Tov. **I. Olteanu**, președintele Comitetului de stat pentru colectarea produselor agricole, a vorbit despre rolul pe care cooperația îl are în dezvoltarea schimbului între oraș și sat, contribuția deosebită pe care aceasta a adus-o la creșterea fondului centralizat de produse agro-alimentare, condiție esențială pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Numai în primul semestru al acestui an, cooperația și-a depășit planul de achiziții cu 15 la sută și a obținut succese însemnate la încheierea contractelor pentru achiziționarea laptelui și animalelor. Vorbitorul s-a ocupat apoi pe larg de relațiile de muncă ce trebuie să existe între aparatul de colectare și unitățile cooperatiste și de grija pe care cooperativele trebuie să o aibă pentru respectarea obligațiilor față de producători.

Relevînd unele deficiențe ale organelor de colectare, tov. I. Olteanu a arătat în același timp că sînt unități cooperatiste care nu se ocupă suficient pentru realizarea planului de valorificare a laptelui.

Tov. **Dumitru Notaru** din Mediaș, regiunea Stalin, vorbind despre activitatea unităților de producție ale cooperației, a relevat realizările dobîndite de combinatul de producție pe care îl conduce. În ultimul timp, combinatul a început să producă [illegible] pentru [illegible], împletituri de nuiele, ciubere, butoaie pentru murături și altele. Acum se construiesc aici cuptoare de var cu ardere de gaz metan care în cinstea zilei de 23 August vor da primele cantități de var și apoi o producție de circa 240 tone. În secțiile existente sporește mereu producția. În urma introducerii a 3 mașini noi, producția de cretă pentru școli a crescut de la 4 milioane bucăți anual, la 20 milioane bucăți. Se extinde de asemenea mecanizarea muncilor care duc la creșterea producției și a productivității. Planul pe luna iulie pe întreg combinatul a fost realizat în proporție de 127 la sută, iar prețul de cost pe semestrul I a scăzut cu 8 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Vorbitorul a criticat apoi unele manifestări de birocratism care mai dăinuie în direcția producției din Centrocoop și lipsa de preocupare din partea acesteia pentru îndrumarea combinatelor și secțiilor de producție.

Tov. **Ioan Stan**, președintele cooperativei din comuna Bîrsești, regiunea Bîrlad, a arătat realizările dobîndite de cooperativă în acțiunea de încheiere a contractelor pentru achiziționarea animalelor, precum și necesitatea unei mai bune aprovizionări a țăranilor muncitori cu mărfuri de sezon și a înființării unor secții de producție pe lîngă cooperativă.

Tov. **Vasile Pachița**, vicepreședinte al cooperativei din comuna Pleșești, regiunea Suceava, s-a ocupat în discuții de felul cum a muncit consiliul de conducere pentru înființarea stînelor cooperatiste.

Tov. **Ioan Bocăneț**, președintele Uniunii raionale Piatra Neamț, după ce a subliniat realizările obținute de către unitățile de producție de pe lîngă cooperativă și munca pentru organizarea stînelor cooperatiste, a arătat că în acest raion există mari posibilități pentru lărgirea rețelei secțiilor și combinatelor de producție. Uniunea regională Bacău și Centrocoop-ul a acordat însă un sprijin insuficient pentru valorificarea bogatelor resurse locale de care dispune raionul.

Tov. **Ana Sofian**, președinte al Uniunii raionale Săveni, s-a ocupat de problema educării activului cooperației în spiritul îndatoririlor patriotice pentru realizarea sarcinilor de plan, în spiritul unei atitudini noi față de muncă și a dezvoltării simțului de răspundere.

Tov. **Gheorghe Hodoșan**, președintele Uniunii regionale Arad, a arătat că una din preocupările de bază ale organizațiilor cooperatiste din regiune a fost strîngerea legăturilor cu masele de cooperatori, activizarea și cointeresarea lor în munca de zi cu zi a cooperativelor. S-a dezvoltat astfel în rîndurile țăranilor muncitori inițiativa rodnică, dragostea față de cooperativa lor. Membrii cooperativei din comuna „Avram Iancu", de pildă, au ridicat un nou local pentru cooperativă, transportînd gratuit materiale de construcție, efectuînd peste 1000 ore muncă voluntară. În regiunea Arad există acum cu 29 la sută mai multe magazine decît în 1953 cu 21 la sută mai multe magazine universale sătești, cu 37 la sută mai multe magazine industriale cooperatiste, construcții și amenajări la care marea majoritate a țărănimii muncitoare a participat direct.

Tov. **Gh. Botezatu**, membru cooperator din comuna Romîni, raionul Buhuși, s-a ocupat de problema organizării de diferite asociații de producție agricolă pentru cultivarea de sfeclă de zahăr, tutun și altele. După ce a arătat cum a reușit să obțină de pe 0,25 ari peste 9.700 kg. sfeclă, pentru care a primit în afară de bani 26 kg. zahăr și 28 m. țesături bumbac, vorbitorul a subliniat că prin organizarea unei asociații de producție pe lîngă cooperativă s-ar putea extinde mai larg metodele agrotehnice înaintate.

Tov. **St. Voitec**, a vorbit între altele despre importanța controlului de masă la cooperativele sătești, arătînd că statutul cooperației înarmează unitățile cu acest important mijloc de apărare a bunurilor obștești. Vorbitorul a arătat apoi necesitatea intensificării schimbului de experiență între cooperativele din cadrul raionului și între uniunile raionale și regionale, arătînd că acolo unde s-a înfăptuit schimbul de experiență a dat rezultate deosebite. El s-a ocupat apoi de necesitatea ridicării necontenite a pregătirii cadrelor din cooperație, cu deosebire a președinților și vicepreședinților de cooperative.

Tov. **Pavel Golescu**, președintele Uniunii raionale Lugoj, a vorbit despre contribuția pe care centrele de închiriat unelte ale cooperativelor trebuie să o dea bunei desfășurări a campaniei agricole. În regiunea Timișoara — a arătat vorbitorul — avem pe lîngă cooperative 150 centre de închiriat mașini agricole. O mare parte din cooperative se preocupă ca mașinile și uneltele de la aceste centre să fie bine îngrijite pentru a putea fi continuu folosite de țăranii muncitori. În muncile agricole din acest an, aproape 800 de țărani muncitori, 30 gospodării agricole colective și numeroase sfaturi populare au efectuat diferite munci agricole cu astfel de unelte.

Lipsa de control și îndrumare din partea conducerii Uniunii regionale Timișoara a făcut însă ca o serie de uniuni raionale cum sînt Mehadia și Timișoara, să neglijeze în mod condamnabil întărirea și dezvoltarea centrelor de închiriat mașini și unelte agricole, să nu repare la timp aceste bunuri și să le lase uneori în paragină.

(Agerpres)

PE URMELE SCRISORILOR NEPUBLICATE

Legile statului trebuiesc respectate

Rețeaua de corespondenți de presă din țara noastră a luat un avînt deosebit de mare în ultima perioadă. Corespondenții scriu atît despre realizările și succesele obținute de oamenii muncii din diferite domenii de activitate, cît și despre lipsuri care împiedică în unele locuri ca munca să se desfășoare în bune condițiuni. Un corespondent al ziarului nostru a semnalat într-o scrisoare trimisă redacției, că unele lucruri nu merg bine la școala elementară din comuna Drăgușeni, raionul Bîrlad și că de aceste lipsuri se face vinovat tov. Mintuță Eugen, directorul școlii.

Ziarul nostru a sezisat organele în drept, care au cercetat acest caz, criticîndu-l serios pe tov. Mintuță Eugen pentru lipsurile pe care le-a manifestat.

Primind răspunsul din partea ziarului corespondentul a observat că plicul este desfăcut și lipit din nou. Sezisat de acest fapt el a luat legătura cu dirigintele și funcționarii oficiului P.T.T. din comună. Din discuții a aflat că plicul a fost luat de către tovarășul Mintuță, împreună cu corespondența școlii și adus înapoi seara după ce fusese desfăcut. El a lipit plicul la oficiu în fața operatoarei Popa Maria care l-a dat factorului poștal pentru a fi predat destinatarului. Lucrul cel mai grav este că corespondentul n-a găsit în plic răspunsul trimis de redacție.

Constituția R.P.R. prevede inviolabilitatea corespondenței cetățenilor din patria noastră și pedepsește cu asprime încălcarea acestei prevederi.

Pentru rezolvarea acestei grave încălcări a legilor statului, redacția ziarului nostru a trimis această sezisare comitetului raional de partid Bîrlad. De aci ni se răspunde că într-adevăr semnalarea corespondentului este reală. Adunarea generală a organizației de bază U.T.M. a luat în discuție acest caz și alte abateri ale tov. Mintuță Eugen și a hotărît sancționarea lui cu vot de blam, iar pe linie de învățămînt a fost retrogradat în funcția de profesor și mutat într-o școală din altă comună.

Operatoarea Popa Maria, care a dat plicul, ce fusese desfăcut în fața ei, factorului poștal spre a-l preda destinatarului, a fost sancționată pe linie profesională cu mustrare și avertisment.

INTRECEREA BRIGĂZILOR DE TINERET

L. Davidov

La comitetul raional de Comsomol al raionului Moscvorecie din Moscova există o carte în care se trec în fiecare lună numele șefilor celor mai bune brigăzi comsomoliste distinse cu drapelul de producție al comitetului raional de comsomol. Pe una din pagini citim următoarele: „Brigăzii comsomoliste de tineret condusă de Ușakov i s-a înmînat pentru a patra oară drapelul..."

Pe unul din șantierele de pe strada Sinițin nr. 20, a venit anul trecut, în decembrie brigada de dulgheri compusă din comsomoliști și tineri condusă de Anatoli Ușakov. Ea a fost înființată din inițiativa comsomoliștilor. Inițiativa tineretului a fost aprobată de comitetul de comsomol și sprijinită de organizația de partid.

„Cum să organizez munca brigăzii, pentru ca fiecare tînăr să folosească din plin timpul de lucru? — s-a gîndit tînărul șef de brigadă. — Acum dulgherii nu au prea mult de lucru: au îngrădit terenul, au construit magaziile, iar apoi mai au de pregătit schelele pentru zidari și gata".

...Seara, după consfătuirea avută cu membrii brigăzii s-a dus la șeful șantierului.

— Brigada cere să execute lucrările de beton, de armătură și de montaj, — a spus el. — Noi ne luăm angajamentul ca într-un termen scurt să ne însușim aceste noi specialități și să executăm aceste lucrări tot atît de bine ca și pe cele de dulgheri.

Anatoli Ușakov a îndrăgit mult profesia de constructor. El a devenit dulgher și betonist cu o înaltă calificare, a învățat bine lucrările de armare și de montaj. Tot atunci el a fost primit în Comsomol.

...Brigada pe care o conduce acum a început să sape șanțurile pentru fundație. Aspectul dulgherilor nu era tocmai obișnuit. Ei se asemănau întrucîtva cu niște vînători: pe umăr purtau ca o pușcă o rangă sau o lopată iar în picioare aveau cisme de cauciuc. De abia se făcuseră primele săpături că a și apărut apa.

— La pompat! — comandă brigadierul. Au intrat în funcțiune pompele. Se aude scîrțîitul fierului, șopotul apei. Munca este grea. Băieții au obosit. Dar iată că cineva face o glumă: „Acum tu, Tolea, semeni cu un adevărat amiral", — și toți rîd. În brigadă băieții îi spun adesea în glumă conducătorului lor „Amiralul Ușakov".

Anatoli rîde și el, gîndindu-se: „Bravo lor — dacă glumesc, înseamnă că nu se pierd cu firea".

Tinerii constructori s-au călit în luptă cu greutățile. Ei au învățat să instaleze cofrajul, să împletească plasa de armătură, să monteze plăcile de beton armat pentru planșeurile dintre etaje, făcînd totodată și lucrările de dulgherie obișnuite.

Rezultatele muncii brigăzii comsomoliste și de tineret condusă de Anatoli Ușakov sînt caracterizate prin trei cifre. Încă din prima lună de lucru după noua metodă, tinerii au îndeplinit planul la turnarea betonului cu 151 la sută, la împletirea armăturii — cu 260 la sută și la lucrările de dulgherie — cu 267 la sută.

Comsomoliștii au devenit nucleul brigăzii. Cei mai buni constructori Vasiukov, Novikov, Garber, Seacenov și alții au intrat în rîndul Comsomolului. Prin atitudinea lor față de muncă ei au dat exemplu tuturor membrilor brigăzii. Ei au înțeles că datoria lor de comsomoliști îi obligă să muncească în fiecare zi tot mai bine, să caute necontenit noi rezerve pentru ridicarea productivității muncii, să reducă prețul de cost și să îmbunătățească calitatea lucrărilor.

Mîndria pentru faptul că prin munca lor ei contribuie la înfrumusețarea capitalei sovietice, și că prin munca lor de o înaltă productivitate ei dau locuitorilor Moscovei sute de metri pătrați de suprafață de locuit, înzecește elanul tinerilor patrioți, le trezește dorința de a munci cu și mai mult spor.

În aceste zile a venit pe șantier o veste îmbucurătoare: pentru însemnatele rezultate obținute în producție — brigăzii comsomoliste și de tineret condusă de Anatoli Ușakov i s-a acordat drapelul roșu de producție al comitetului raional de comsomol Moscvorecie.

A fost o mare sărbătoare.

Dar tinerii au înțeles că ei încă nu au făcut totul, că nu se pot mulțumi cu cele realizate. Anatoli Ușakov își dădea seama că datoria lui este să lupte, pentru ca toate brigăzile comsomoliste și de tineret să muncească tot atît de bine. Și brigada lui Anatoli Ușakov a chemat la întrecere socialistă celelalte brigăzi comsomoliste și de tineret ale trustului de construcții.

Tencuitorii din brigada lui Dmitri Vavilocev au fost printre primii care au primit chemarea. Această brigadă nu era dintre cele slabe. Responsabilul brigăzii, un tînăr de 23 de ani era încadrat la categoria 6-a și purta titlul de „cel mai bun tencuitor al orașului Moscova". Dmitri Vavilocev s-a gîndit încă odată ce resurse suplimentare poate să folosească, pentru a nu rămîne în urma brigăzii fruntașe condusă de Ușakov. Și el a hotărît să folosească metoda lucrului în bandă descompusă în operații.

Șeful brigăzii le-a adus la cunoștință tencuitorilor noua repartiție a oamenilor. Echipele s-au răspîndit pe la sectoarele lor de lucru.

Instalînd reperele într-o cameră, echipa trece într-alta. În acest timp mortarul din prima cameră se usucă și acolo se pot face lucrările de finisaj. Făcînd aceasta, tencuitorii nu așteaptă pînă cînd se va usca mortarul, ci lucrează în camera vecină. Apoi echipa se întoarce în prima cameră și, urcîndu-se pe schele, termină definitiv lucrarea de fățuire a părții superioare a pereților. După aceasta echipa trece din nou în camera a 2-a și termină fățuirea ei de pe schele. Iar în prima cameră se și ridică schelele. Acum se poate trece la tencuirea părții inferioare a încăperii.

La început, Vavilocev punea în fiecare cameră cîte patru oameni. Zi de zi se ridica calitatea și se accelera ritmul lucrărilor. Acum cei patru tencuitori dintr-o cameră se stinghereau unul pe altul. Vavilocev hotărăște să lase într-o cameră doi, iar celorlalți doi le încredințează o altă încăpere. Astfel s-a dus lupta pentru creșterea productivității muncii.

Dmitri Vavilocev urmărește cu atenție calitatea lucrărilor.

— Prea de vreme netezești tencuiala, — spune el oprindu-se lîngă un tînăr muncitor. — Mortarul nu s-a uscat încă și tencuiala va crăpa mai tîrziu.

Șeful brigăzii pornește mai departe. Toate observațiile sale sînt luate în seamă. Toți știu cît de sever urmărește el calitatea lucrărilor. Și nici unul din tencuitori nu dorește să audă cuvinte ca acestea: „trebuie să refaci lucrarea".

În brigada lui Vavilocev s-a desfășurat larg întrecerea între echipe. Echipa lui Metusov compusă din Pianov, Kocikin, Ciciniov era fruntașă. În acest timp a sosit pe șantier secretarul organizației comsomoliste a trustului, Anatoli Voznesenski. El a adus vești bune: s-au calculat rezultatele întrecerii socialiste a brigăzilor comsomoliste și de tineret din raion și drapelele roșii de producție ale comitetului raional de comsomol au fost acordate brigăzilor conduse de Ușakov și Vavilocev. Bucuria tinerilor a fost mare. După cum au aflat tencuitorii drapelul ce le-a fost acordat s-a aflat în luna precedentă la brigada cunoscutului zidar din Moscova Vasili Koroliov.

Măiestria tinerilor tencuitori, dulgheri, zidari — elevii de eri — crește cu repeziciune în Uniunea Sovietică. În anul 1928, cînd Vasili Koroliov a început să lucreze pe șantier, Dmitri Vavilocev nici nu se născuse încă. În anul 1947, cînd el — ca absolvent al unei școli Ș.F.U. a venit pentru prima oară pe șantier, Koroliov elaborase deja renumita metodă de zidărie, pe care veneau să o învețe zidarii din alte orașe ale U.R.S.S. Iar peste 7 ani, brigăzii comsomoliste și de tineret a lui Dmitri Vavilocev i se înmînează drapelul pe care l-au deținut înainte zidarii lui Vasili Koroliov. Renumitul zidar se bucură de succesele tineretului.

Astfel lucrează tinerii muncitori ai trustului de construcții nr. 2. În luna mai, brigada lui Ușakov a fost distinsă cu drapelul comitetului raional de comsomol pentru a 4-a oară, iar brigada lui Vavilocev pentru a 3-a oară. În iulie, membrii brigăzii lui Ușakov au îndeplinit planul de împletire a armăturilor cu 275 la sută, iar planul lucrărilor de dulgherie — cu 290 la sută.

Brigada lui Dmitri Vavilocev a îndeplinit în luna mai, peste trei norme. Calitatea lucrărilor tinerilor constructori a fost foarte bună. În luna iunie brigada a obținut de asemenea o productivitate înaltă.

Întrecerea continuă...

Tineri mineri distinși cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Minerului, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor a hotărît decernarea „Diplomei de Onoare a C.C. al U.T.M." unui număr de 20 tineri mineri care au obținut rezultate deosebite în producție.

Cei distinși cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M. sînt:

Bînu Petre, Croitoru Gheorghe, Gross Petru, Florea Nicolae, Boldură Viorel, Renac Alonis, Jeslan Ion, Lupu Matei, Nagy Iosif, Mutu Gheorghe, Hușan Vasile, Chirilă Gheorghe, Zachin Ion, Molnar Ion, Viforeanu Petre, Moisiu Remus, Ciki Iuliu, Walestain Toma, Fux Alexandru, Anghel Dumitru.

Institutul de literatură și critică literară „Mihail Eminescu"

Pentru a răspunde cerințelor mereu crescînde ale sectorului nostru literar, prin grija partidului și guvernului s-a hotărît transformarea Școlii de literatură și critică literară „Mihail Eminescu" într-un institut de învățămînt superior cu o durată de studii de 5 ani. Acest Institut va fi inclus în rețeaua institutelor de învățămînt superior de stat și va funcționa pe lîngă Uniunea Scriitorilor din R.P.R.

In cadrul Institutului se vor preda diferite discipline literare, de lingvistică, sociale și altele.

Pentru îndrumarea efectivă a creației studenților, un rol important în planul de învățămînt al institutului îl ocupă catedra de măiestrie artistică. Această catedră are următoarele grupe de specializare: poezie, proză, dramă și dramaturgie cinematografică, critică literară, literatură pentru copii.

Aceste grupe specializate vor fi conduse de fruntași ai literaturii noastre și ai criticii literare. Vor putea candida la examenul de admitere absolvenții școlilor medii care dovedesc aptitudini, preocupări și perspective în domeniul literaturii și criticii literare.

Pentru înscrierea la examenul de admitere sînt valabile instrucțiunile date prin comunicatele Ministerului Invățămîntului, publicate în presă în zilele de 3 și 16 iulie a.c., privind condițiile de înscriere și admitere în învățămîntul superior.

Fiecare candidat va înainta Institutului de literatură și critică literară „Mihail Eminescu", cel mai tîrziu pînă la 14 august 1954 împreună cu cererea de înscriere și actele și un dosar cuprinzînd lucrările proprii publicate sau nepublicate.

Examenul de admitere se va ține în București, la Institutul de literatură și critică literară „Mihail Eminescu" între 15—25 august.

Vor fi admiși în institut candidații ale căror lucrări literare sînt considerate corespunzătoare și care vor fi declarați reușiți la următoarele probe:

O compoziție liberă sau o recenzie (la alegere) — scris; limba și literatura romînă — scris și oral; limba rusă — oral; istoria R.P.R. — oral; Constituția R.P.R. — oral.

Inscrierea în institut se va face în limita locurilor și în ordinea mediilor obținute.

Candidaților veniți din provincie li se vor asigura pe timpul examenelor cazarea gratuită și masa contra cost.

Studenții Institutului de literatură și critică literară „Mihail Eminescu" se bucură de drepturile și regimul stabilit de Ministerul Invățămîntului.

La sfîrșitul celor cinci ani de studii, studenții vor prezenta o lucrare de diplomă (poezie, proză, dramă, critică literară) și vor susține examenul de stat, după care vor primi diploma de absolvire care le conferă toate drepturile unei diplome de stat în învățămîntul superior.

Orice alte lămuriri se pot cere de la secretariatul Institutului de literatură și critică literară „Mihail Eminescu" București, raionul „I. V. Stalin", Șoseaua Kiseleff Nr. 10, telefon 7.05.39, 7.12.86. (Agerpres).

Tineri și tinere, înscrieți-vă în școlile S.F.U.!

Direcția Generală a Recrutării și Repartizării Forțelor de Muncă, anunță că înscrierile pentru școlile S.F.U.-cărbune și S.F.U.-construcții, din întreaga țară, continuă pînă la data de 20 august a.c.

In școlile S.F.U. ale căror cursuri au o durată de 6 luni, elevii primesc în mod gratuit, hrană, cazare, îmbrăcăminte și încălțăminte pe toată durata școlii. De asemenea ei primesc în mod gratuit cărți școlare, material educativ și cultural, precum și transportul pe C.F.R. de la domiciliu la școală și de la școală la întreprinderea unde sînt repartizați. Elevii școlilor S.F.U.-construcții primesc în primele două luni de școală o indemnizație lunară de 50 lei, iar în celelalte patru luni, primesc 70 la sută din contravaloarea muncii depuse în timpul practicii. Elevii școlilor S.F.U.-cărbune primesc 60 lei lunar în primele două luni de școală, iar în celelalte patru luni 80 la sută din contravaloarea muncii depuse în timpul practicii. Se pot înscrie la aceste școli tineri și tinere între 16—25 ani pentru S.F.U.-construcții, iar pentru S.F.U.-cărbune între 17—25 ani.

Cei ce doresc să se înscrie în școlile S.F.U. trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

— să fie știutor de carte;
— să aibă carte de muncă (cei care au mai fost angajați);
— să aibă buletin de identitate;
— să aibă dovadă de stare materială;
— să aibă livret militar (pentru cei care au satisfăcut stagiul militar);

Inscrierile pentru școlile S.F.U. se fac prin Birourile Raionale de Recrutare și Repartizare a Forțelor de Muncă, care funcționează în fiecare reședință de raion din țară.

Informație

Marți 10 august a. c. Ministrul Afacerilor Externe S. Bughici, a primit în audiență pe ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Cehoslovace la București Josef Ședivy, în legătură cu apropiata depunere a scrisorilor de acreditare.

(Agerpres)

Inminarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" lui Pablo Neruda

BUENOS AIRES 10 (Agerpres).— TASS transmite:

Autoritățile chiliene au restituit lui Ilya Ehrenburg diploma prin care se decerne lui Pablo Neruda Premiul Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", ce-i fusese confiscată de poliție.

Premiul a fost înminat lui Pablo Neruda la 10 August, în cadrul unei ceremonii care s-a desfășurat sub președinția scriitorului chilian Fernando Sant-Ibanez, laureat al Premiului național pentru literatură.

—•—

Participarea firmelor engleze la tîrgul de la Leipzig

LONDRA 10 (Agerpres). — Firma londoneză „Willoughby and Young", care acționează în calitate de reprezentantă londoneză a Tîrgului de la Leipzig, a publicat o declarație cu privire la participarea societăților engleze la Tîrgul care va avea loc anul acesta. Din declarație reiese cît de mult a crescut interesul Angliei față de dezvoltarea comerțului între Răsărit și Apus. Anul acesta, firmele engleze și-au rezervat de șase ori mai multe locuri la Tîrg decît anul trecut.

Printre cele 150 de firme engleze care și-au exprimat dorința de a lua parte la Tîrgul de la Leipzig, sînt 40 mari societăți constructoare de mașini, 17 firme textile și cîteva firme constructoare de mașini agricole. Pe lîngă reprezentanții firmelor care doresc să-și vîndă produsele la Tîrg vor participa de asemenea numeroși reprezentanți ai firmelor comerciale care vor să cumpere mărfuri din U.R.S.S., R. P. Chineză și țările din răsăritul Europei.

—•—

Semnarea la Bled a tratatului greco-turco-iugoslav

BELGRAD 10 (Agerpres). — TASS transmite:

La 9 august, a fost semnat la Bled (Iugoslavia) tratatul de alianță, colaborare politică și asistență mutuală între Grecia, Turcia și Iugoslavia. Tratatul cuprinde 14 articole în care se prevăd obligațiile și condițiile acordării asistenței mutuale părților participante la tratat.

In comunicatul dat publicității în legătură cu încheierea tratatului, se arată că reprezentanții militari care au participat la lucrările conferinței au ajuns la un acord în problema ținerii într-un viitor apropiat a unei conferințe a șefilor de stat major.

—•—

Scrisoarea lui Nehru către premierul ceylonez

DELHI 10 (Agerpres). — Agenția Reuter relatează că un purtător oficial de cuvînt al guvernului indian a confirmat știrile potrivit cărora primul ministru al Indiei și-a exprimat părerea că „nu există nici o rațiune ca puterile de la Colombo să se întrunească pentru a discuta crearea S.E.A.T.O." (pactul agresiv al sud-estului asiatic proiectat de americani N. R.). Purtătorul de cuvînt a precizat că Nehru și-a exprimat această opinie în cadrul unei scrisori trimise primului ministru al Ceylonului Kotelawala.

Purtătorul de cuvînt a arătat că „esența scrisorii lui Nehru subliniază că, întrucît majoritatea puterilor de la Colombo și-au exprimat de pe acum opoziția lor categorică împotriva S.E.A.T.O., întrunirea pentru discutarea atitudinii respective nu are nici un sens".

—•—

Nepalul se împotrivește creării unui pact agresiv al Asiei de sud-est

NEW DELHI 10 (Agerpres). — Agenția Indiană de Informații transmite o declarație a ministrului Afacerilor Externe al Nepalului, Regmi, în care acesta și-a afirmat împotrivirea față de crearea unei organizații militare a sud-estului Asiei

Asia nu mai trebuie să devină teatrul de luptă al intereselor imperialiste în conflict — a declarat Regmi. În momentul cînd tratativele de pace continuă, iar armistițiul a intrat în vigoare în Indochina, nu este cîtuși de puțin în interesul cauzei păcii mondiale să se vorbească de angajamente militare menite să creeze două blocuri de puteri în Asia de sud-est.

—•—

Opinia publică japoneză împotriva planurilor agresive americane

TOKIO 10 (Agerpres). — Din Tokio se anunță că planul american de a forma un bloc agresiv în Asia de nord-est care să cuprindă Japonia și marionetele Li Sîn Man și Cian Cai-și, provoacă vii nemulțumiri în Japonia. Intr-o telegramă a agenției France Presse se arată că „în cercuri japoneze competente" planul S.U.A. este considerat ca „nepractic și fără sens".

Agenția International News Service transmite într-o telegramă din Tokio următoarele:

„Teama că Japonia s-ar pomeni izolată de restul Asiei de răsărit a fost exprimată de numeroase cercuri fățiș necomuniste, printre care de mai mulți diplomați de carieră din Ministerul Afacerilor Externe și de numeroși membri ai partidului progresist, cunoscut în general ca proamerican".

După părerea acestor politicieni, „Japonia legîndu-și soarta de politica americană, nu va putea niciodată să stabilească relații prietenești nici cu Asia de sud-est, nici cu R.P. Chineză".

—•—

Ceylonul dispus să stabilească relații diplomatice cu R.P. Chineză

COLOMBO 10 (Agerpres). — După cum anunță ziarele, guvernul Ceylonului a declarat că este gata să stabilească relații diplomatice cu R. P. Chineză și să trimită un ambasador la Pekin.

Prînzul oferit de G. M. Malenkov în cinstea delegației partidului laburist englez

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 august G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a oferit un prînz în cinstea delegației partidului laburist englez în frunte cu dl. C. Attlee, care se află la Moscova în drum spre Republica Populară Chineză.

La prînz au participat membrii delegației: dl. A. Bevan, d-na E. Summerskill, dl. W. Burke, dl. M. Phillips, dl. S. Watson, dl. Farnshow și dl. G. Franklin.

La prînz a luat de asemenea parte ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Marii Britanii în U.R.S.S., William Hayter.

Din partea sovietică la prînz au participat: A. I. Mikoian, V. M. Molotov, N. S. Hrusciov, N. M. Șvernik, A. I. Vîșinski, M. A. Iasnov, președintele Sovietului din Moscova, N. V. Popova și L. D. Kislova, membră a conducerii V.O.K.S.-ului.

Prînzul s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Sesiunea de la Pekin a Consiliului F.M.T.D.

— Raportul lui Bruno Bernini —

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În cadrul sesiunii Consiliului F.M.T.D., Bruno Bernini, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat, a prezentat raportul în legătură cu punctul 1 de pe ordinea de zi. În raportul prezentat, Bernini a subliniat însemnătatea mișcării tineretului din țările coloniale și slab dezvoltate pentru drepturile lor, pentru independență națională, pentru pace.

Astăzi există milioane de tineri și tinere — a declarat Bernini — care sînt condamnați de colonialiști să trăiască în condiții de robie și de privațiuni inumane. Aproape jumătate din populația lumii (44%) trăiește în țările coloniale și dependente. După războiul victorios împotriva fascismului, lupta justă a acestor popoare pentru a se elibera de asuprire devine tot mai puternică și de nezdruncinat. Istoria omenirii nu a cunoscut încă pînă în prezent o mișcare atît de largă. Crearea Republicii Populare Chineze, care a zguduit lumea colonială, a avut o uriașă însemnătate.

Bernini a arătat că populația țărilor coloniale și dependente este supusă unei crîncene exploatări și trăiește într-o cumplită mizerie. Un indiciu al înrăutățirii necontenite a situației populației din aceste țări este creșterea scumpetei. Așa, de pildă, în Africa, chiar potrivit datelor oficiale publicate de O.N.U., costul vieții a crescut în 1953 cu 71% în comparație cu 1948.

Milioane de locuitori din țările coloniale și dependente, a continuat Bernini, sînt lipsiți de cele mai elementare drepturi umane — dreptul la muncă, dreptul la existență. Numărul șomerilor este mare dar chiar și acei care au de lucru sînt condamnați la o existență jalnică, deoarece salariile nu ajung nici măcar pentru hrană și scad mereu. Salariul tinerilor muncitori este și mai scăzut. Șomajul crescînd, salariile scăzute, foametea, mizeria, lipsa de locuințe, de asistență medicală, — toate acestea condamnă populația la o moarte prematură. Așa, de pildă, în Africa de sud, începînd cu 1938 mortalitatea a crescut aproape de două ori, depășind de 20 de ori mortalitatea în Europa.

Regimul colonial înăbușe cultura națională. În țările coloniale și semicoloniale analfabetismul este aproape general. Poporul și mai ales tineretul din aceste țări este lipsit aproape pretutindeni de drepturile politice elementare. Discriminarea rasială practicată de colonialiști apasă asupra tinerilor încă din copilărie, urmărește pe oameni toată viața ca o povară blestemată.

Condițiile grele în care trăiește tineretul din țările coloniale și dependente sînt accentuate în prezent de faptul că colonialiștii se pregătesc pentru un nou război. În vederea acestui scop, ei caută să atragă țările coloniale și dependente în fel de fel de blocuri și pacte militare. Acestor țări li se impun cheltuieli uriașe pentru înarmare. Pretutindeni, pe teritoriile țărilor coloniale și dependente, se creează baze militare. Multe țări sînt în fapt ocupate.

Referindu-se la poziția dușmănoasă a cercurilor reacționare americane față de Republica Populară Chineză, Bernini a subliniat: „Sîntem convinși și ne exprimăm această convingere fermă și unanimă, dînd glas aci, la sesiunea Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat, protestului nostru hotărît împotriva discriminării marelui popor chinez de către cercurile guvernante americane.

Timpurile cînd colonialiștii puteau să dispună de soarta țărilor coloniale și dependente au apus pentru totdeauna. Nici un fel de represiuni, teroare și nici agresiunea militară nu pot stăvili mișcarea de eliberare a popoarelor din țările coloniale și dependente. Lupta pentru independența națională este legată tot mai mult de lupta pentru apărarea drepturilor tineretului, pentru satisfacerea revendicărilor sale vitale.

Raportorul a citat numeroase exemple de acțiuni ale tineretului pentru apărarea drepturilor sale, pentru independență națională, pentru pace. Bernini a relevat faptul că influența Federației Mondiale a Tineretului Democrat în țările coloniale și dependente a crescut considerabil. In aceste țări, de la întemeierea Federației și pînă în prezent numărul membrilor ei a crescut de șase ori.

In continuare, Bernini a trasat sarcinile Federației Mondiale a Tineretului Democrat în ce privește intensificarea luptei organizațiilor de tineret din țările coloniale și dependente pentru libertate și independența națională a popoarelor lor.

Bernini a subliniat că în lupta sa tineretul poate învinge numai prin unitate. De aceea ne pronunțăm pentru întărirea necontenită a acestei unități.

La dezbaterile pe marginea raportului lui Bernini au luat cuvîntul în ședința din 9 august, Leo Lorenz (Franța), Paula Ribeiro (Brazilia), Kendzi Iamaguți (Japonia) și alții.

Conferința națională a Partidului Comunist din S. U. A.

NEW YORK 10 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Daily Worker", între 6 și 8 august a avut loc conferința națională a Partidului Comunist din S.U.A. La conferință au luat parte 150 de delegați din partea organizațiilor de partid din 24 de state.

Potrivit relatărilor ziarului, conferința a aprobat raportul lui Pottis Perry, membru în Comitetul național al partidului comunist cu privire la campania electorală din 1954 pentru alegerile în Congres, precum și proiectul noului program al Partidului Comunist din S.U.A. Conferința a adoptat de asemenea o rezoluție privitoare la intensificarea campaniei pentru amnistierea deținuților politici, a aprobat candidatura pentru congres a lui Elisabeth Gurley Flynn și s-a pronunțat în sprijinul eforturilor în vederea desemnării altor candidați din partea partidului comunist. După cum scrie ziarul, în raportul prezentat de Perry cu privire la campania electorală, s-a arătat că în țară domnește o profundă nemulțumire față de politica guvernului Eisenhower.

„Faptul că guvernul, a arătat Perry, nu dorește să ia măsuri hotărîte în problemele creșterii șomajului și scăderii veniturilor fermierilor a îndepărtat și mai mult pe alegători — muncitori, fermieri și negri". Drept rezultat, a declarat Perry, "este posibilă victoria partidului democrat în luna noiembrie", deși nu se poate considera această victorie ca asigurată, deoarece partidul democrat nu a ținut seama de învățămintele alegerilor din 1952: acesta „nu a luat atitudine nici împotriva programului militar al guvernului, nici împotriva capitulării sale în fața mccartismului".

Perry a cerut să fie sprijiniți acei candidați care se pronunță pentru coexistența pașnică a țărilor cu orînduiri politice diferite, pentru restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U. și extinderea comerțului între apus și răsărit. Ocupîndu-se de problemele de politică internă, Perry a cerut mărirea tarifelor minime de salarizare, alocarea de fonduri mai mari pentru menținerea prețurilor la produsele agricole, reducerea impozitelor, lărgirea construcțiilor de școli, spitale și locuințe.

Betty Gannet a prezentat raportul cu privire la proiectul noului program al Partidului Comunist din S.U.A.

Incălcarea acordului de armistițiu din Coreea de către partea americană

KAISUNG 10 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 6 august, membrii cehoslovac și polonez ai comisiei neutre de supraveghere au prezentat comisiei militare de armistițiu un raport privitor la rotația personalului militar și la înlocuirea materialului de război de către partea coreeano-chineză și partea americană în cursul primelor două luni ale anului 1954.

Menționînd respectarea riguroasă a prevederilor acordului de armistițiu de către partea coreeano-chineză, membrii cehoslovac și polonez ai Comisiei neutre de supraveghere arată că operațiile de rotație a personalului militar și de înlocuire a materialului de război efectuate de către Armata populară coreeană și de către detașamentele de voluntari chinezi în luna ianuarie și februarie 1954, nu au depășit limitele prevăzute de acordul de armistițiu".

Încălcările acordului de armistițiu de către partea americană au fost confirmate prin faptele și cifrele furnizate de echipele neutre de inspecție precum și de partea americană însăși. În documentul prezentat de membrii cehoslovac și polonez ai comisiei neutre de supraveghere se arată că potrivit rapoartelor întocmite de echipele neutre de inspecție, în ianuarie și februarie 1954, partea Comandamentului Națiunilor Unite a continuat să nu anunțe decît parțial avioanele de luptă pe care le înlocuia, astfel încît pînă la sfîrșitul lunii februarie 1954, a introdus în Coreea de sud un număr mai mare de avioane de luptă decît a scos din această țară.

Echipele neutre de inspecție arată că în cursul lunilor ianuarie și februarie, partea americană nu a informat Comisia militară de armistițiu și Comisia neutră de supraveghere despre introducerea sau expedierea din Coreea de sud a 72 avioane de luptă. Statistici incomplete întocmite de către echipele de inspecție arată că, începînd din ziua armistițiului și pînă la sfîrșitul lui februarie anul acesta, partea americană a introdus în Coreea avioane de luptă peste limitele prescrise.

Raportul menționează mai departe: „Partea Comandamentului Națiunilor Unite a continuat să introducă material de război în Coreea, piese detașate și piese de schimb, fără să-l semnaleze Comisiei Neutre de supraveghere".

Instalarea puterii populare în 7.000 de localități din Vietnamul de nord

HANOI 10 (Agerpres). — După cum anunță ziarele, încă înainte de evacuarea completă a corpului expediționar francez și a autorităților administrative franceze din Vietnamul de nord, în 7.000 de localități din delta Fluviului Roșu a fost instalată administrația populară.

Deasupra satelor eliberate flutură acum steagul roșu cu steaua de aur a R. D. Vietnam.

La Hanoi, în fiecare cartier, populația a instalat administratori din partea R. D. Vietnam și chiar judecători populari.

Martorii oculari ai evacuării Vietnamului de nord sînt impresionați de prăbușirea rapidă și completă a prestigiului autorităților civile și militare baodaiste care nu se bucură nici de cel mai mic sprijin în rîndul populației locale.

De asemenea se observă dezertări masive în rîndul armatei baodaiste. Astfel, după cum anunță ziarele, un mare număr de soldați și ofițeri baodaiști, în loc de a se evacua în sudul Vietnamului, au trecut de partea armatei populare vietnameze.

Tînărul muncitor din clișeu se numește Heinz Wiedenkampf. Pe chipul lui se poate distinge un zîmbet. De ce oare? Cînd cunoști povestea vieții lui totul este lesne de înțeles.

Heinz este un tînăr muncitor din Germania occidentală. Ca alte sute de mii de tineri din împărăția lui Adenauer a îndurat șomajul și implicit nenumărate suferințe. Intr-o zi a curmat însă cu mizeria: împreună cu familia sa s-a stabilit în Republica Democrată Germană. Acum, el lucrează la uzinele „Erich Weinert" din Magdeburg iar prin rodnicia muncii lui își arată recunoștința față de regimul democrat care i-a dat posibilitatea să cunoască o altfel de viață decît cea pe care i-au hărăzit-o slugoii americani de la Bonn.

Iată de ce fața lui Heinz este luminată de un zîmbet...

Intensificarea mișcării greviste în Germania occidentală

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Mișcarea oamenilor muncii pentru îmbunătățirea condițiilor de trai cuprinde cele mai diferite sectoare ale economiei Germaniei occidentale. La Hamburg continuă greva lucrătorilor de la instituțiile comunale, de transport și comunicații. In ciuda presiunii exercitate de autorități, greviștii insistă ca și pînă acum asupra cererilor lor de a se majora salariile muncitorilor și funcționarilor. In urma referendumului organizat recent, 90,7% din numărul greviștilor s-au pronunțat din nou pentru continuarea grevei pînă la satisfacerea deplină a revendicărilor lor.

In timp ce greva de la Hamburg continuă cu o forță mereu sporită, în Bavaria a început la 9 august, greva a celor aproape 250.000 metalurgiști. În aproximativ 600 de întreprinderi activitatea a fost întreruptă. Cauza grevei a fost respingerea de către patroni a cererii metalurgiștilor de a se majora salariile muncitorilor cu 12 pfenningi pe oră și ale funcționarilor — cu 12%. In urma cererilor insistente ale muncitorilor, într-o serie de întreprinderi rezistența patronilor a fost înfrîntă. Astfel, administrația a 19 uzine din Nürnberg, la care lucrează 10.000 de muncitori și funcționari a consimțit să satisfacă revendicările metalurgiștilor.

—•—

In Adunarea Națională franceză

PARIS 10 (Agerpres). — În cadrul ședinței din 10 august a Adunării Naționale franceze a avut loc votul de încredere în guvern care a fost pus de primul ministru Mendes-France în legătură cu cererea lui de a se aproba programul economic și financiar și de a se acorda guvernului „împuterniciri excepționale" pentru traducerea în fapt a acestui program.

Pentru încredere în guvern au votat 361 de deputați, iar împotrivă — 90. Grupul parlamentar al comuniștilor s-a abținut de la vot.

Ce se întîmplă în Orientul Apropiat și Mijlociu

Orientul Mijlociu „formează un gol important" în zidul ridicat de S.U.A. „împotriva comunismului".

Această recunoaștere a apărut nu de mult în revista americană „Collier's" ale cărei legături cu cercurile influente din S.U.A. sînt bine cunoscute. Ea oglindește dificultățile diplomației americane în realizarea planurilor agresive în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Politicienii din S.U.A. au început de aceea în ultima vreme o activitate febrilă pentru a umple „golul" pe care-l resimt tot mai mult în uneltirile lor războinice împotriva popoarelor iubitoare de pace. Pe această linie au devenit cunoscute intențiile Departamentului de Stat al S.U.A. de a lărgi alianța militară agresivă, recent încheiată între Turcia și Pakistan, într-un bloc de state sub comandament american.

In acest sens, la conferința de la Ankara, ținută în luna mai a.c. a diplomaților americani acreditați în țările Orientului Apropiat și Mijlociu, care a fost condusă de Byroade, secretarul de stat adjunct al S.U.A., s-au trasat liniile generale pe care le va urma diplomația americană pentru atragerea statelor arabe la așa numitul „comandament al țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu." La această conferință s-au examinat mai ales posibilitățile de extindere a pactului turco-pakistanez.

Bineînțeles că executanții servili ai politicii americane în Orientul Apropiat, guvernanții turci și pakistanezi nu s-au lăsat mult rugați pentru aceasta. Ziarul „New York Times" din 29 iunie a.c. scria fără jenă, următoarele: „După ce au aranjat o căsătorie de conveniență între Turcia și Pakistan, Statele Unite au fost fericite săptămîna aceasta să afle că noile sale partenere au întocmit planuri menite să aducă cît mai repede cu putință și alte națiuni în gospodăria lor. Asemenea vecini ca Irakul, Iranul și Siria vor forma primele obiective ale acestei solicitudini". Și guvernanții turci și pakistanezi s-au pus pe lucru. Astfel, la începutul lunii iunie, primul ministru al Pakistanului, Mahomed Ali a plecat în Turcia. Tratativele care au avut loc la Ankara între Mahomed Ali și guvernul turc au confirmat că ele au avut drept prim obiectiv stabilirea căilor pentru a atrage țările din Orientul arab în blocul agresiv al Orientului Mijlociu. Din comunicatul final turco-pakistanez care s-a dat publicității la sfîrșitul convorbirilor de la Ankara, reiese că s-a discutat extinderea pactului turco-pakistanez.

Pe aceeași linie se situează vizita lui Mahomed Ali în capitalele Libanului și Siriei. In aceste orașe premierul pakistanez a avut întrevederi cu Abdulah Iafi, primul ministru al Libanului, cu președintele Siriei, Atassi și cu primul ministru al acestei țări, Sabry Asali. Nu se cunosc în mod oficial convorbirile pe care Mahomed Ali le-a avut cu conducătorii țărilor mai sus amintite, dar din relatările presei arabe reiese că premierul pakistanez a propus Siriei și Libanului să încheie pacte bilaterale cu privire la ajutor militar cu S.U.A. și eventual cu Pakistanul.

„Ajutorul" militar american și alte „ajutoare" constituie momeala Departamentului de Stat al S.U.A. pentru atragerea țărilor arabe în pactul turco-pakistanez.

Este demn de remarcat că misiunea lui Mahomed Ali era nu un simplu sondaj diplomatic ci exercitarea unei presiuni directe asupra guvernelor Siriei și Libanului în scopul de a le forța să accepte „ajutorul" american în baza unor acorduri bilaterale.

Este semnificativ în acest sens că numai la cîteva zile după vizita lui Mahomed Ali la Beirut în capitala Libanului, a fost semnat acordul americano-libanez cu privire la asigurarea reciprocă a securității — acord prin care Libanul a consimțit printre altele să reducă simțitor, mai bine zis să renunțe la comerțul cu țările lagărului democrat.

In acest fel tactica Departamentului de stat al S.U.A. devine tot mai străvezie. În urma eșecului diplomației americane de a atrage simultan toate țările arabe în blocul Orientului Mijlociu, tactica Departamentului de stat s-a schimbat. El încearcă să lege statele din această regiune la carul războinic al S.U.A., cu ajutorul unor pacte bilaterale prin intermediul Pakistanului sau Turciei, sau direct cu S.U.A.

Astfel s-a întîmplat și cu Irakul. La sfîrșitul lunii aprilie a.c. S.U.A. au încheiat un acord cu Irakul prin care guvernul irakian acceptă „ajutorul" militar american. Este lesne de înțeles interesul sporit al S.U.A. față de Irak care dispune de mari zăcăminte de petrol exploatate în prezent de societatea britanică „Irak Petroleum Company" și dată fiind situația sa strategică deosebit de importantă. Dar diplomația S.U.A. urmărește prin atragerea Irakului în orbita intereselor americane mai mult decît realizarea unor scopuri militare. Departamentul de stat țintește mult mai departe. „Noua politică americană, scria în numărul său din 23 iunie a.c. ziarul „Neue Zürcher Zeitung", caută să producă o schimbare a centrului de greutate militar și politic înlăuntrul țărilor membre ale Ligii Arabe. Furnizarea de arme americane Irakului trebuie să ajute acestui stat să capete o poziție mai puternică și să amenințe între altele hegemonia Egiptului în Liga Arabă". Cu alte cuvinte, tactica americană urmărește să dezbine țările arabe, să frîngă rezistența lor față de planurile agresive americane și să le atragă una cîte una în blocul agresiv al Orientului Apropiat.

Incercarea de a opune Irakul, Egiptului în sînul Ligii Arabe și de a crea două blocuri ostile în sînul acestui organism internațional constituie una din tacticele clasice ale imperialismului, conform principiului „divide et impera" — dezbină și domnește.

In ultimele zile presiunile imperialiste asupra Egiptului s-au accentuat ca urmare a încheierii recentului acord anglo-egiptean. După cum se știe acest acord care proclamă retragerea trupelor britanice din zona Canalului de Suez, urmărește în același timp atragerea Egiptului în blocul agresiv al Orientului Mijlociu sub comandament american. La Washington se vorbește chiar de o alianță militară între S.U.A. și Egipt ca prim pas pentru atragerea acestei țări în planurile militare ale Occidentului în această parte a lumii.

De asemenea, în ultima vreme cercurile guvernante americane își continuă presiunile pentru atragerea Iranului în blocul Orientului Mijlociu. Incheierea acordului înrobitor prin care petrolul iranian a încăput pe mîinile monopolurilor străine, și în primul rînd ale celor americane, arată calea primejdioasă pe care Iranul este antrenat.

Politica americană în Orientul Apropiat și Mijlociu subminează totodată influența colonialiștilor englezi în această parte a lumii. Acest lucru nu poate duce desigur decît la ascuțirea contradicțiilor între Londra și Washington.

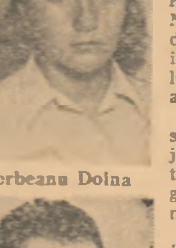
Popoarele arabe care au învățat din experiența tristă a trecutului că acordurile și pactele cu puterile imperialiste nu le poate aduce decît sporirea mizeriei, șomajului, foametei, luptă cu însuflețire pentru libertate și independență națională. Glasuri lucide răsună în Orientul arab. Personalități politice din Siria, Liban și Arabia Saudită, Irak și alte state arabe se pronunță pentru unitatea țărilor arabe și pentru respingerea alianțelor cu S.U.A. Politica de sprijinire a scindării lumii arabe nu se bucură de nici un sprijin. In acest sens este semnificativă recenta înfrîngere a liderului naționalist irakian Nuri Said al cărui partid deținea pînă recent majoritatea în parlamentul irakian. Nuri Said a fost înfrînt în alegeri, pentru că a sprijinit aderarea Irakului la pactul turco-pakistanez.

Popoarele arabe nu pot sprijini alianțele imperialiste care acționează împotriva intereselor arabilor; ele știu, așa după cum sublinia ziarul sirian „An Nasr" că „aderarea țărilor arabe la politica occidentului va atrage după sine nenumărate nenorociri pentru arabi care și fără aceasta au suferit și continuă să sufere de pe urma imperialismului occidental..."

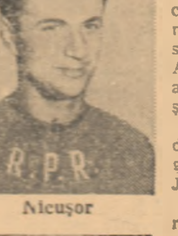
H. IOANID

După Jocurile Mondiale Universitare

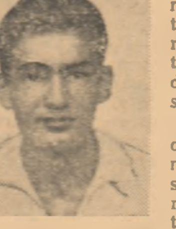
Victorii închinate patriei iubite

Corbeanu Doina

Nicușor

Gîrleanu Ilie

Dragoman Miron

Duminică seara, pe marele Stadion Popular din Budapesta, flacăra Jocurilor Mondiale Universitare de Vară s-a stins, după ce, timp de 9 zile — cît au durat întrecerile celor 2.000 de sportivi — palele-i roșiatice unduiseră în adierea ușoară a vîntului.

Minunate au fost întrecerile sportivilor studenți, minunată a fost organizarea jocurilor. Acestea au demonstrat că sportul constituie un mijloc puternic de strîngere a legăturilor de prietenie dintre tinerii lumii.

Desfășurate la un nivel tehnic înalt, jocurile sportive studențești s-au soldat cu numeroase performanțe de valoare mondială. Fiecare zi a întrecerilor a adus sportivilor participanți o nouă satisfacție. Au „căzut" multe recorduri mondiale, de asemenea recorduri mondiale universitare și naționale.

Prezența sportivilor sovietici și a celor din țările de democrație populară au asigurat succesul celei de a XII-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară.

De altfel, mulți specialiști în diverse domenii de activitate sportivă, antrenori sau ziariști, și-au exprimat satisfacția față de nivelul înalt la care s-au desfășurat întrecerile studenților sportivi. Desigur că o remarcă a fost făcută și la adresa sportivilor patriei noastre care în concursurile de la Budapesta au obținut o seamă de succese însemnate.

Printre sportivii noștri, boxerii au avut o comportare excelentă. Încă de la primele tururi, ei s-au angajat în dispute spectaculoase și pline de dîrzenie, s-au remarcat prin boxul lor tehnic și combativ. De aceea fiecare apariție în ring a boxerilor noștri, era salutată cu aplauze entuziaste. De altfel, toate aceste calități ale tinerilor noștri boxeri au atras atenția renumitului antrenor sovietic C. V. Gradopolov. „Consider că echipa romînă, a spus antrenorul sovietic, este foarte omogenă. Cred că nu greșesc dacă îmi exprim părerea că, pentru frumoasa lor comportare, cei mai mulți dintre boxerii romîni merită locuri fruntașe în clasament".

Voleibalistele noastre și-au atras admirația publicului budapestan și a specialiștilor în materie de volei. Paul Libaud, președintele Federației Internaționale de Volei și-a exprimat admirația față de echipa noastră feminină și a declarat următoarele: „Echipa romîncelor îmi place foarte mult pentru jocul ei modern, pentru progresul pe care-l realizează de la an la an. Am remarcat unele elemente noi, nu numai în echipele romîne ci și în alte echipe. Ceea ce mă bucură este că aceste elemente, în ciuda tinereții și a lipsei de experiență, dau satisfacție și au o comportare corespunzătoare acestor veritabile finale de campionat mondial".

Mulți dintre specialiștii și cronicarii sportivi de la diferite gazete, care au urmărit întrecerea celor mai buni atleți, au fost unanimi de acord cu faptul că întrecerile atletice din cadrul celei de a XII-a ediții a J.M.U.V. s-au desfășurat la un înalt nivel tehnic. „Am fost martorii unei mari întreceri" — a declarat M. Clare, redactor al ziarului francez „L'Equipe". Pe atleții romîni — a declarat ziaristul francez — îi cunosc mai de mult, datorită rezultatelor obținute de ei, dar în zilele acestea i-am putut admira și pe stadion. Sînt foarte bine pregătiți și au o extraordinară putere de luptă".

Desigur că nu se cuvine să închelem acest comentariu fără a reaminti de performanța excepțională a tinerilor noștri fotbaliști care prin victoria obținută în fața redutabilei selecționate maghiare, au devenit campioni mondiali universitari. Este semnificativă în această direcție declarația căpitanului selecționatei de fotbal a R.P. Ungare, Várhidi: „Ne-a învins o echipă mai bună, care a luptat pentru fiecare minge, cu aceeași energie de-a lungul întregului meci".

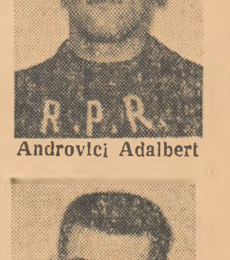
De altfel, echipa noastră de fotbal în tot cursul turneului a dovedit o excelentă pregătire fizică și tehnică, și-o apărare de netrecut. Aceasta este explicația faptului că în cele patru partide pe care le-au susținut, jucătorii noștri au obținut tot atîtea victorii și au înscris 24 de puncte fără să primească niciunul.

Rezultatele și performanțele obținute de sportivii noștri, dovedesc dragostea și entuziasmul cu care ei au luptat. Ori de cîte ori steagul iubit al patriei noastre s-a înălțat falnic pe cel mai înalt catarg, sportivii au trimis în gînd un salut partidului nostru drag care le-a creat condiții atît de minunate pentru practicarea sportului.

R. CĂLĂRAȘANU

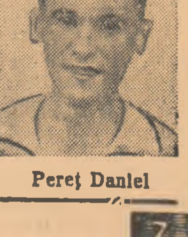
Virgil Zăvădescu

Androvici Adalbert

Suciu Ion

Pereț Daniel

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.85.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii 1